

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 151

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1950

ΕΝΩΠΙΟΝ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΘΥΣΙΑΣ

Ἡ μεγαλόνησος ἐώρτασε χθές τὴν τοπικὴν ἔθνικὴν ἑορτὴν τῆς Νοερώς συμμετέσχεν τοῦ ἑορτασμοῦ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς, διότι ἡ ἑορτὴ τῆς 8ης Νοεμβρίου ἔχει πανελληνίον σημασίαν. Διὰ λόγους ἐπικαιρότητος καὶ πρὸς ἀπότισιν φόρου τιμῆς πρὸς τοὺς πεσόντας ἐκεῖ προμάχους τῆς Ἐλευθερίας, ἐπιχειροῦμεν βραχυτάτην ἱστορικὴν περιγραφὴν τοῦ ἔθνικοῦ δράματος τοῦ ὁποῖον ἐπαίχθη ἐκεῖ.

Ἡ Ἐπαρχία Ρεθύμνης εἶναι μία ἀπὸ τὰς ὀρεινότερας ἐπαρχίας τῆς Κρήτης. Τὸ ἔδαφός τῆς, μὲ τὰς ὁμαλὰς πτυχώσεις τοῦ καλλιεργεῖται καὶ εἶναι παραγωγικώτατον. Ὅσον ἀπομακρυνόμεθα ἐκ τῆς πόλεως πρὸς τὸ Ν.Α. τόσον ἀποβύθεται μεγαλύτεροι λόφοι καὶ ἀρχίζουσι τὰ κράσπεδα τῶν ὑπερειῶν τοῦ θρυλικοῦ Ψηλορείτη. Εἰς τὸ ἡμερον αὐτὸ φυσικὸν περιβάλλον ἐκτίσθη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου ἡ ἱστορικὴ μονὴ καὶ διατηρεῖται ἐν ἀκμῇ, παρὰ τοὺς πολέμους Ἀράβων—Ἐνετῶν καὶ Τούρκων, μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Ἡ μονὴ ἔχει τὸ σύνθημα οἰκοδομικῶν σχεδίων. Ἐν μεγάλῳ ἀσυκρότημα κελλίῳ εἰς σχῆμα τετραγώνου, μὲ ἐσωτερικὴν αὐλὴν καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς αὐλῆς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου. Ἐξωτερικῶς τὰ κελλιὰ εἶχον παράθυρα καὶ πολεμοθυρίδας. Ἐκτὸς τῶν οἰκοδομημάτων αὐτῶν ὑπῆρχαν καὶ ἐξωτερικὰ κτίρια τὸ δραγατοκάλυβον, οἱ στάβλοι καὶ ὁ ἀνεμόμυλος.

Τὸν ἱερὸν αὐτὸν χώρον τοῦ Ἀρκαδίου ἐμελλε νὰ καθαρῶσιν ἢ κατὰ τὸ 1866 μεγάλη θύσια τῶν Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν τῆς Ἐλευθερίας.

Καὶ μετὰ τὴν κατάστασιν τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1858 οἱ Κρήτες δὲν ἠδύχασαν. Τὸ ἀφθόνως χυθὲν αἷμα τῶν ἀτυχῶν προγεγενημένων ἐξεγέρσεων τῶν, δὲν τοὺς ἀπέγοητεύσεν. Ὅστε τοὺς ἐφόβιζαν τὰ ἐκδικητικὰ μέτρα καὶ ἀντιποινα τῶν κατακτητῶν. Ἡ ἔλευθερία τῆς ὁποίας ἀπῆλαυεν ἡ «Ἑλλάδα» τοὺς παρεκίνησε διὰ νέους ἀγῶνας.

Τὸν Αὐγουστον τοῦ 1866 συνήλθεν εἰς Σφακιά γενικὴ συνέλευσις τῶν ὀπλαρχηγῶν ἡ ὁποία ἐκήρυξε τὴν κατάλυσιν τῆς Σουλτανικῆς ἐξουσίας καὶ ἀπεφάσισε τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτης εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐξεσήκωσεν ὁλόκληρον τὴν Κρήτην εἰς ἐπανάστασιν, καὶ ἐξήγειρε θύελλον ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν «Ἑλλάδα», ἀπὸ τῆν ὁποῖαν καὶ ἔφθασαν καθημερινῶς ἐθελονταὶ διὰ ν' ἀγωνισθοῦν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Κρητῶν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς νήσου.

Οἱ Τούρκοι ἀφ' ἑτέρου κατενόησαν τὴν κρισιμότητα τῆς καταστάσεως καὶ ἔλαβον δρακόντια μέτρα πρὸς κατάπιεσιν τῆς ἐπανάστασεως. Ὁ στόλος τῶν ἀπέκλεισε τὰ παράλια, καὶ ἰσχυρὸς στρατὸς ὑπὸ τὸν Ἀλβανὸν Μουσταφᾶ Πασᾶν ἀνέλαβε νὰ περάσῃ πάλιν διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου τὴν Κρήτην. Αἱ πρῶται συγκρούσεις ὑπῆρξαν ὀδυνηραὶ διὰ τοὺς Τούρκους! Κατόπιν ὁ ἀγὼν ἐφαίνετο ἀμφίροπος. Ὅστις εἶχαν τὰ πράγματα δετὴν 8ην Νοεμβρίου τοῦ 1866 ἐπολιορκήθη τὸ Ἀρκάδι. Εἰς αὐτὸ εἶχον ὀχυρωθῆ 300 ἐπαναστάται ἐξ ὧν 30 ἦσαν καλόγηροι τῆς μονῆς, εἶχον δὲ καταφύγει καὶ περὶ τὰ 600 γυναικόπαιδα. Οἱ πολιορκούμετοι ἀνῆρχοντο εἰς «ἰσιμυρίους» καὶ ἐτέλουν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Σουλεϊμάν Βέη.

Ὁ Μουσταφᾶ Πασᾶς ἔφθασε τὴν ἐπομένην.

Ἦτο χάραυγῃ. Ἐνῶ ἀκόμη εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐλειτουργοῦντο, ἡ φωνὴ τῶν σκοπῶν «στ' ἄρματα, στ' ἄρματα» τοὺς εἰδοποίησε ὅτι ἔφθασεν ἡ κρίσιμος ἡμέρα. Οἱ Τούρκοι πρᾶγματι ἐπροχώρουν κατὰ πυκνὰ στίφη καὶ κατελάμβανον τὰ γύρω τῆς μονῆς ὑψώματα. Οἱ Ἕλληνες ἀνέμενον τὸν ἐρχομὸν τῶν, εἶχον ἀπὸ τὴν προηγουμένην κλίσει διὰ λίθων τὰ ἐξωτερικὰ παράθυρα τοῦ τείχους καὶ εἶχον ἀνοίξει πολεμιστράς.

Ἀπὸ τὰς γύρω τῆς μονῆς θέσεις, οἱ Τούρκοι τοὺς ἠρώτησαν ἑλληνιστὶ ἂν θὰ παραδοθοῦν.

«Θὰ πολεμήσωμεν» ἦτο ἡ δοθεῖσα ἀπάντησις.

Ὅτωσ ἤρχιζε τὸ δράμα τοῦ Ἀρκαδίου.

Μέσα εἰς τὸ πολιορκημένον μοναστήρι εἶχε ληφθῆ ὁμόφωνα ἢ ἀπόφασις. Αἱ ἠρωϊκαὶ μορφαὶ τοῦ ἡγουμένου Γαβριήλ, τοῦ φρουράρχου Ἰωάννου Δημακοπούλου, τοῦ Ἐμμαν. Μελισσιώτη, τοῦ Ἀκακίου Λαγκουβάρδου, τοῦ Πατᾶ Κρανιώτη, τοῦ Ἀδάμ Παπαδάκη καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς Δ. Σκορδίλη, Σκουλα, Χαιρέτη, Μπεργαδῆ, Μπολάνη, Πορτάλιου, Ἀντωνογιαννάκη, Σαουνάτσου, Βενιανᾶκη καὶ Δασκαλάκη ἐστάθησαν ἀξιοὶ τῆς ἱστορίας. Ἄλλα δὲν ὑστέρησαν καὶ αἱ ἀπόλαοι. Ὅστε αἱ γυναῖκες, ὅστε τὰ παιδιά. Οἱ ἄνδρες εἰς τὰς θέσεις τῶν αἰ γυναικὲς καὶ τὰ παιδιά ἐτοίμαζαν τὰ φυσικὰ ἐφωδίαζον τοὺς πολεμιστὰς.

Ἀναφέρεται τὸ παράδειγμα τῆς ἠρωίδος Χαρίκλειας Δασκαλάκη. Πανταχοῦ παρούσα. Κι' ὅταν ἐξαντιλοῦνται τὰ πολεμοφόδια καὶ δὲν ὑπάρχει καιρὸς πρὸς ἐτοιμασίαν ἄλλων, αὕτη ψάχνει τοὺς σκοτωμένους καὶ συγκεντρώνει εἰς τὴν ποδιά τῆς δσα τοὺς ἔμειναν «ἄπαιχτα». Μὲ αὐτὰ ἐφοδιάζει τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς ἐνθαρρύνει. Σὲ μίᾳ στιγμῇ βλέπει τὸ γιὸ τῆς χτυπημένον εἰς τὸ κεφάλι. Τὸ αἷμα ἐπλημμύριζε τὸ πρόσωπόν του. Καὶ πρὶν ἀκόμη τῆς μιλῆσῃ γιὰ τὸν πόνο του τὸ λαβωμένο καληκάρι, ἐκείνη προλαμβάνει καὶ τοῦ λέγει «Ντροπὴ... Θὰ νομίσουν πὼς θελίασες...».

Ἡ ἡμέρα ἐτέλειωσε καὶ κατὰ τὸ βράδυ ἡ μάχη ἐσταμάτησεν. Οἱ Τούρκοι εἶχαν πολλὰς ἀπώλειαι. Ἐν τούτοις εἶχαν περισφίξει τὸν κλοιὸν γύρω ἀπὸ τὸν τοῖχον τοῦ μοναστηριοῦ, καὶ εἶχαν καταλάβει τὰ ἐξωτερικὰ κτίρια. Ὁ Ἀκάκιος Λαγκουβάρδος καὶ ἱερόθεος Δαλαμπέλας μαζί μὲ τοὺς ὀλίγους συντρόφους τοῦ εἶχον ὑπερασπισθῆ τὸν «Ἀνεμόμυλον». Οἱ Τούρκοι ὅμως κατῶρθωσαν νὰ πλησιάσουν καὶ νὰ βάλουν φωτιά εἰς τὸ λινάρι ποῦ ἦτο ἀποθηκευμένον μέσα εἰς τὸν μύλον. Οἱ ἠρωϊκοὶ ὑπερασπισταὶ τοῦ ἐκάησαν ἢ ἐσφάγησαν.

Τὸ βράδυ, ὅταν ἐσταμάτησεν ἡ μάχη οἱ Τούρκοι ἐστειλαν καὶ ἔφεραν ἀπὸ τὸ Ρέθυμνον τοπομαχικὰ πυροβόλα. Ἐνα ἀπ' αὐτὰ εἰς μεγάλη μπουμπάρβα» ἦτο ἐκεῖνο ποῦ τοὺς χρειάστηκε περισσότερο.

Οἱ πολιορκούμετοι πάλιν συνεσκέφθησαν εἰς τὸ ἡγουμένον, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ στείλουν ἀγγελιοφόρους πρὸς τὰ πλησιέστερα σώματα ἐπαναστατῶν καὶ νὰ ζητήσουν συνδρομὴν. Κατὰ πρῶτον λόγον ἐσκέφθησαν νὰ ἀποτανθοῦν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν Πάνων Κορωναῖον (συνταγματάρχην ἐθελοντὴν, ἐλθόντα εἰς Κρήτην ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος) καθὼς καὶ εἰς ἄλλους καπεταναίους. Ἀλλὰ ποῖος ἀνελάμβανε τόσοσ ἐπικίνδυνον ἀποστολήν; Καὶ ὅμως εὐρέθησαν δύο. Ὁ Πατᾶ Κρανιώτης καὶ ὁ Ἀδάμ Παπαδάκης.

Οἱ δύο αὐτοὶ ἤρωες ἐπήρσαν ἐπιστολάς τοῦ ἡγουμένου καὶ τοῦ φρουράρχου, ἐβῆκαν ἔξω ἀπὸ τὸ μοναστήρι, κατῶρθωσαν νὰ ξεγλυστρήσουν ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἔφθασαν εἰς τὸν προοριζόμενον, ἔδωσαν τὰ γράμματα καὶ... ἐγύρισαν Π ο θ ἐ γ ὄ ρ ι ζ α ν;

Δυστυχῶς βοήθεια δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐλθῃ. Ὅχι δι' ἄλλον λόγον, παρὰ μόνον διότι εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἐπαναστατικῶν σωμάτων εἶχε βρέξει ραγδαία ἐκεῖνο τὸ βράδυ, οἱ βροχὲς δὲ ὄχι μόνον ἠμπόδιζαν τὴν κίνησιν ἐπικουριῶν, ἀλλὰ καὶ εἶχον ἀχρηστεύσει τὰ μὲ κυριτολίθους δπλα τῶν.

Ἐτοι ἐπέρασεν ἡ ἀγωνιώδης ἐκείνη νύκτα, μὲ τὴν ὀρθρινὴ τῆς λειτουργίαν καὶ τὴν γενικὴν μετάληψιν δλων.

Τὴν ἐπομένην ἡ κατάστασις εἶχεν ἀποβῆ τραγικώτερα. Οἱ πολιορκούμετοι διὰ συνεχὸς πυρὸς ἐδεκάτιζον τὰ πλήθη τῶν κατὰ τῆς μονῆς ἐφορμώντων. Ἐκ τῆς συχνῆς ὅμως χρήσεως τῶν δπλων εἶχον ὑπερθεμασθῆ αἱ κάνναι τῶν καὶ ἡ ἀποτελεσματικότης τῆς ἀμύνης ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἐμειοῖτο. Ἀντιθέτως οἱ Τούρκοι, ἀψηφόντες τὸν κίνδυνον, διαρκῶς ἐγίνοντο ἐπιθετικότεροι. Τὰ κανόνια τῶν συνεχῶς ἐβαλλον κατὰ τῶν πο-

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ

Την 26ην παρ. μηνός θββρίου ο Πρόεδρος της 'Ομοσπονδίας κ. Θ. Αντωνόπουλος συνοδεύοντας από τον Γεν. Γραμματέα κ. Γεώρ. Μαυραζιώτην ανεχώρησαν δια ολίγοήμερον περιόδειαν εις την Πελοπόννησον.

Πρώτος σταθμός ώρισθη η Τρίπολις. 'Αμα τη άφίξει των εις τόν σιδηρ. σταθμόν, τούς ύπεδέχθη ένθουσιωδώς τό Διοικητ. Συμβούλιον του έκει Συλλόγου Δημίων με επί κεφαλής τόν άγħραστον Πρόεδρόν του κ. Νικ. Μπαρκόπουλον και πολλοί άλλοι συνάδελφοι.

Έπιβάντες εις τά γραφικά μονίτια άνήλθαν εις την πόλιν και έφιλοξενήθησαν εις την οικίαν του έκλεκτου συναδ. κ. Θ. Τουμποπούλου.

Την 3 μ.μ. έγινετο συγκέντρωσις εις τό Α' σχολειον Τρίπόλεως. Εις ατήν εκτός των συναδέλφων Τρίπόλεως, προσήλθον και πολλοί συνάδελφοι των γύρω σχολειών καθώς και ο κ. Κατσαφούρος εκπρόσωπος του Συλλόγου Λακωνικής και ο κ. κ. Παυλάκος, Ζαχαρίας, Μέγκος και Καλαβρυτινος, διοικητ. Συμβούλιον του Συλλόγου Λακεδαιμόνιος.

Η παρουσία εις την συγκέντρωσι τον Γενικό Έπιθεωρητό κ. Άν. Δελγηγόρην προσέδωσαν ιδιαίτερον τόνον.

Ο κ. Νικ. Μπαρκόπουλος, παντοεινός πρόεδρος του Συλλόγου

Μαντινείας—Κυνουρίας χάρις εις την μεγάλην εκτίμησιν ης άπολασε έκ μέρους των συναδέλφων της περιφερείας αυτής και την άπόλυτον εμπιστοσύνην την όποιαν τρέφουσιν προς αυτόν, με την διακρινούσαν αυτόν ψυχικήν ανωτερότητα, παρουσιάζει τούς εκπροσώπους της οργανώσεως εις τούς συγκεντρωθέντας. Διερμηνεύον δε τά αισθηματικά των συναδέλφων του, εκφράζει την μεγάλην των χαράν, διότι έτιμήθησαν δια της επισκέψεως ταύτης και διαδηλώσι την άκλόνητον εμπιστοσύνην των προς την Διοίκησην της 'Ομοσπονδίας μας.

'Ακολούθως άνέρχεται εις τό βήμα ο Πρόεδρος της 'Ομοσπονδίας, ένθ' η αίθουσα έδονετο από τά ένθουσιώδη χειροκροτήματα των συναδέλφων. Εύχαριστεί τούς συναδέλφους δια την πρόθυμον προσέλευσιν των και μεταφέρει τόν άδελφικόν χαριστισμόν όλων των μελών της Διοικήσεως.

Αναλύει δια μακρόν την μεγάλην σημασίαν της άποστολής του δημίου και την εξαιρετικήν σπουδαιότητα, ήν άνέχει δια την προαγωγήν και την πρόοδον της χώρας μας η εδρυθμος λειτουργία της Στοιχειώδους εκπαίδευσως και τονίζει τούς άγώνας εις ος άπαύθη η Διοίκησις, δια να προκαλήσιν τό ένδιαφέρον της Πολιτείας προς τό Δημο-

τικόν σχολειόν εις τούς όποιους άγώνας και όφείλονται τά δσα επέτυχθησαν κατά τό μέχρι τούδε διάστημα της 'Ομοσπονδιακής χρονιάς ύπερ του Σχολείου και του έργατου αυτού.

Η πρόδος—λέγει—του Δημοτικού σχολείου συνάπτεται στενάτα με την πρόδοον και την ευημερίαν του 'Εθνους και ένν καταρθώσωμεν την μέν Στοιχειώδη Παιδείαν να αναγάγωμεν εις περιωπήν, τόν δε δημίων άποκαταστάσωμεν πλήρως εις την άρμόδυσσιν έν τη κοινωνία θείον του, ασφαλώς και τό 'Ελληνικόν μέλλον θα δημιουργήσωμεν λαμπρότερον.

Εισέρχόμενος ειτα εις τό ζήτημα του Μεγάρου, εκθέτει τούς σκοπούς οτιτινες επιδιώκονται δια της άποκλήσεως τούτου, της πραγματώσεως μιας ιδέας την πατρότητα της όποιας αποδίδει εις προηγούμενας μεγάλας διανοίας του κλάδου και καλεί τούς συναδέλφους εις Πανελληνιον συναγερμόν δια την αναγνώρισιν της αξίας του δημίου και την πραγματοποιήσιν της λαμπράς του Μεγάρου ιδέας.

Και τέλος, όφου εύχαριστεί τόν κ. Γενικόν Έπιθεωρητήν δια την τιμητικήν παρουσίαν του εις την συγκέντρωσιν ατήν, παρακαλεί όλους ος Σύλλογοι Μαντινείας, Λακεδαιμόνιος και Λακωνικής μή παύσων παρέχοντες την πολύτιμον συμπαράστασιν των εις τό έπιμοχθον έργο της Διοικήσεως.

Μετά τόν Πρόεδρον λαμβάνει τόν λόγον ο Γεν. Γραμματέας, όστις έξίζει την συνδικαλιστικήν δράσιν του κ. Δελγηγόρην και τονίζει την πολύτιμον ένισχυσιν ήν παρέχει ούτος εις τούς άγώνας της Διοικήσεως.

Εις τό σημειον τούτο ο κ. Δελγηγόρην παρεμβαίνων εύχαριστεί τούς εκπροσώπους της Διοικήσεως δι' δσα ύπερ αυτού ειπον.

Κάμων Ιστορικήν αναδρομήν έξίζει τό έργον της 'Ομοσπονδίας και με την δήλωσιν ότι θα έξακολουθή με προσφθή πάντοτε τάς όπηρεσίας του εις την 'Οργάνωσιν, καλεί τούς συναδέλφους να ύποστηρίξουν την 'Ομοσπονδίαν εις τούς όνυμεις της άγώνας και ιδιαίτερός δια την άπόκτησιν του Μεγάρου.

Ο κ. Μαυραζιώτης έν συνεχείε έμφανίζει αναλυτικότερον πώς έχει τό θέμα του Μεγάρου από της οικονομικής του πλευράς, εισηγοόμενος όπως και οι συνάδελφοι των συλλόγων τούτων άποδεχθώσι την άπόφασιν περί έγγραφής των σχολείων ως συνδρομητών εις τό Δ. Βήμα, δια την άντιμετώπισιν της άρχικής διαπάνης της άπαιτείται δια την εκτόκωσιν του έλευθέρου αναγνώματος.

Επίσης θέτει ύπ' όψη της συγκεντρώσεως την θέσιν ήν έλαβεν η Διοίκησις εις τό ζήτημα των συντάξεων, τονίζας ότι η Διοίκησις συμπάσχουσα μετά των έν απαθλιώσιν τελούτων συνταξιούχων και αποδεικνύουσα και έργους την άλληλεγγύην προς αυτούς, απέδέχθη έπιβολήν κρατήσεως επί των μισθών και ήγωνίσθη εις την ΑΔΕΔΥ δια την επικράτησιν των άπόψεών της επί τούτου, βεβαία οδσα ότι ου μόνον δεν θα λιθοβοληθή, ως της έτοπισθη κατά την συνεδρίασιν εκείνην από εκπροσώπους άλλων κλάδων, άλλα θα χειροκροτηθή δια την ύπερ των συνταξιούχων τούτων ένέργειαν της. (χειροκροτήματα) Και όφου παρέοχε κληροφορία περί της θέσεως εις ήν εδρίσονται τά διαφορά αιτήματα τού κλάδου, έξέφρασε τάς εύχαριστίας της Διοικήσεως δια την άρτίαν 'Οργάνωσιν συγκρότησιν κοδ παρουσιάσει ο Σόλογος Δημίων Μαντινείας—Κυνουρίας και δια την πολύτιμον όληκήν και ήθικήν συνδρομήν ήν παρέχει προς την Διοίκησην. Επίσης ήχαρίστησε τούς εκπροσώπους των Συλλόγων Λακεδαιμόνιος και Λακωνικής δια την πρόθυμον συμμετοχήν των

και την παθαρχίαν των προς τάς έντολάς της 'Ομοσπονδίας.

Οι κ. κ. Κωσταόκος Πρόεδρος Συλλόγου Λακεδαιμόνιος και Κατσαφούρος εκπρόσωπος του Συλλόγου Λακωνικής εύχαριστούν την Διοίκησην δια την σημερινήν έπαφήν των και συγχαίροντες ατήν, δια τό μέχρι τούδε έργον της, δηλούν ότι μέ ένισχύουσιν τάς προσπάθειάς της. 'Ομοίως ο συνάδ. Κατσιγιάννης συγχαίρει την 'Ομοσπονδίαν δια την έπιδειχθείσαν προς τούς συνταξιούχους άλληλεγγύην.

Οι συνάδ. Βλαχιάς, Κοτσαρίδης, Παπαχριστόπουλος και άλλοι ύποβάλλουν αιτήματα γενικής φύσεως ως τό της μετεκπαιδύσεως, της ένισχύσεως των σχολ. Τομείων, του διορισμού ύπηρετριών εις τά σχολεία κλπ. δια τά όποια και κρατούνται σημειώσεσι έκ μέρους του Γεν. Γραμματέως.

Την έσπέραν παρετέθη γεύμα από του Συλλόγου προς τιμήν των εκπροσώπων της Διοικήσεως εις τό ξενοδοχείον «Σεμίραμις» τό όποιον έτίμησαν ο κ. Γεν. Έπιθεωρητής ος εκπρόσωποι των Συλλόγων Νομού Λακωνικής και πολλοί των συναδέλφων Τρίπόλεως.

Κατά τά επιδόρπια ο κ. Μπαρκόπουλος κατενθουσιασμένος από την σημερινήν έπαφήν του μετά της Διοικήσεως, έξέφρασε και πάλιν τούς εύχαριστίας του και ήχρησθη κατευθύνων και έπιτυχίων. Ο κ. Πρόεδρος άπαντών ήχαριστήσας δια τά εκδηλούμενα αισθηματικά δια διεβεβαίωσιν ότι η Διοίκησις, ένισχυθείσα από την έπιδειχθείσαν κατανόησιν της γραμμής κοδ άκολουθεί, θα προχωρήσει εις τό έργον της με περισσότερον θάρρος.

Περί όραν 11ην μ. μ. ανεχώρησαν οι εκπρόσωποι της Διοικήσεως εις τό ξενοδοχείον των, προεμφθέντες ένθουσιωδώς και λίαν συγκακινήμενοι από την θερμήν όποδοχήν της όποιας έτυχον εις Τρίπολιν.

Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΤΟΝ-ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Έν Αιγία τη 31 'Οκτωβρίου 1950

Πρός

Τους κ. κ. διδασκαλους και διδασκας της Περιφερείας

Με ιδιαίτερον χαράν παρακολούθησα, διέξεπαινος καταβάλλεται προσπάθεια δια την ήθικήν, πνευματικήν, κοινωνικήν και επαγγελματικήν έξέφωσιν του διδασκαλικού κλάδου.

Όνευρον, τό όποιον από ένων ειδων φασκείται διάσιν της διδασκαλικής Οικονομίας, ετο σπείει της 'Ομοσπονδίας, έρχεται η σημερινή διδασκαλική 'Ομοσπονδία με την ένισχυσιν του κλάδου και τά στίβαρά χάρη της Διοικήσεως της, ν' άνεγείρη ως «Μέγαρον της 'Ομοσπονδίας». Τούτο βλέπομεν οδχι ως δλικόν άποκρημα, άλλ' ως όρημητήριον, από τό όποιον ο κλάδος θα έξορησθή δια τάς ήθικές, 'Εθνικές, πνευματικές και Κοινωνικές επιπτώσεις, των όποιων δικαιούται ως εστέλος και έδρασημα—της Κοινωνίας και τοδ 'Εθνους. Θ' άποκαλέσω τον ηλιαυήν φάρον, ο όποιος θα έκπαιμψι το εδαργετικόν του φως προς την Κοινωνίαν και την Πατρίδα.

Η ένισχυία δεν είναι άνάγκη των άπαρχουσών δυνατοτήτων δι' ένα κλάδον δεκαόκτω χιλιάδων διανοομένων, ο όποιος κρατεί εις τάς χείρας του, 5, τι πολυμύριον έχει η Κοινωνία, την ψυχην της, τά παιδιά της, άρκει να πιστεύει εις τούτο. Όταν εκαστος διδλος και διδουσα νούσασι μέσα του την Πιστιν ατήν δια μίαν ήθικήν και 'Εθνικήν έξέρρησιν, δια μίαν πνευματικήν και ψυχικήν άνάστασιν, θα σπεύσει εις την έκπληρυσιν του καθήκοντος. Τα μέσα έχουσι γνωστικοισθητό διά τοδ «διδασκαλικόν Βήμας», έννοκλιναν των 'Οργανώσεών μας και της Διοικήσεως της διδασκαλικής 'Ομοσπονδίας εκπροσωπούσας την ανισπιστήν των εθνετικών εκπαίδευσιν

λιορκομένων και η «μεγάλη μπουμπάρδα» είχεν έπισημάνει την Πόρταν της μονής. Εις τό μοναστήρι έπεκράτει κατάστασις κολάσεως. Κραυγαί, έκπυρόσφορτήσεσι, εκκρόξεις, γκρεμίσματα, αίματα, καπνοί και κονιορτός έσκέπαζον δλόκληρον την περιοχήν.

Ο ήγούμενος Γαβριήλ και ο φρούραρχος Δημάκόπουλος ο έξαιρετός αυτός άξιωματικός Τριπολιτιώτης την καταγωγήν, περιέρχονται δίλας τάς θέσεις, ένθαρρόνουν, οδηγούν, διευθύουν την εσχάτην ατήν άμυναν.

'Αλλά τό τέλος πλησιάζει. 'Ελπίς πλέον δεν άπομένει. Δεν άργεί να γκρεμισθή ο τοίχος της εισόδου. Τό ρήγμα δεν φράσσεται πλέον. Στίφη συνωθουμένων έξηγριωμένων Τούρκων, παρά την άπειρωσμένην άμυναν των χριστιανών, κατορθώνουν να εισέλθουν εις την στήλην της μονής. Τά γυναικόπαιδα, υπό τά κτυπήματα των Τούρκων, με θρήνους άποσύρονται προς την άλλην πλευράν. Οι πολιορκούμενοι γυρίζουν τά δίπλα των προς τό έσωτερικόν της μονής. 'Αφήνουν τούς έξω και πυροβολούν κατά των Τούρκων ο όποιοι διαρκώς είσπηδούν έκ του ρήγματος της πύλης.

Και κατ' ατήν ακριβώς την ώραν, ένθ' ο άπαράμιλλος φρούραρχος Δημάκόπουλος και ο γιγαντώσμος Άπδρος 'Ολύμπιος μαζί με ολίγους άκόμη συντρόφους έφορμούν δια των ειφών κατά των Τούρκων, τά γυναικόπαιδα με όδυμούς τρέχουν να φυλαχθούν προς τά κελιά της άκραίας πλευράς, ο δε Κωστής Γιαμπουδάκης κατά την οδηγίαν του ήγουμενου Γαβριήλ εις την ύπόγειον πυριτιδαποθήκην άδαιάζει την πιστόλαν του εις τό έκει εδρισκόμενον μπαρούτι.

Και καθώς διεώσων η δημοτική μούσα :

«μέσο' από τόν αναβρασμό 'που ο χάρος έβρουχάτο βροντή σεισμός' έγίνηκεν κι' ο κόσμος άνω κάτω. Φωτιά, καπνός και κτήρια, κορμιά κομμαθισμένα άντρας και γυναικόπαιδα στά σύννεφ' άνεβαίνα. Τρόχαλος έγιν' η Μονή κι έσειστή ο Ψηλορείτης, κι άντιλαλοθνε τά βουνα κι άπ' άκρ' άκρ' η Κρήτη, και πάλι κατεβήκανε κι έκατάσκορπιστήκαν ...

'Αρκάδι ! Άλλος ένας μεγάλος σταθμός των ελληνικών θυσιών δια την έλευθερίαν. Δίπλα στοδ 'Οχι δια τό όποιον ύπερηφανεύεται η γενεά μας, ύπάρχει κι άλλο όμοιον από την Κρητικήν 'Επαναστάσιν του 66. Κοντά στοδ Ζάλογγον και στίς γυναικές της Πίνδου του 40, έχομε τίς συντρόφισσας της Χαρίκλειας Δασκαλάκη, στο τραγικό μοναστήρι της Κρήτης και συνέχεια με τό Σαμουήλ του Σουλίου στέκει τουλάχιστον Ισαέλιος ο Γαβριήλ του 'Αρκαδίου.

θη Νοεμβρίου. Τραγική όσον και δοξασμένη επέτειος του μεγάλου δλοκαυτώματος του 'Αρκαδίου.

Η διδασκαλική Οικογένεια φέρει τόν νούν εις προσευχήν και κλίνει τό γόνυ εύλαβώς πρό της μεγάλης θυσίας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

"ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ"

(ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΔ/ΛΙΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟ)

Του κ. ΑΝΔΡΕΑ Β. ΤΣΙΜΠΟΥΛΗ, Δημ/λου Καλεντζίου - Πατρών

* Καλού γὰρ γήρωσ θεμέλιος ἐν παῖσιν ἢ τῶν σωματῶν εὐεξία

Πλουτάρχ. «Περὶ παιδ. ἀγωγῆς», 10.

Εἰς τὸ XVII κεφάλαιο τοῦ Β' βιβλίου τῆς «Πολιτείας» τοῦ Πλάτωνος, ὁ Σωκράτης, κατὰ τὸν ἀνυπερβλήτον ἐπαγωγικὸν τρόπον τῆς συζητήσεως, εἰσέρχεται εἰς τὸ θέμα τῆς παιδείας, μέ ερώτησι, πὺ ἀπευθύνει στὸ συνομιλήτη του 'Αδελμάντον: «Τίς οὖν παιδεία; ἢ χαλεπὸν εὐρεῖν βελτίω τῆς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ χρόνου εὐρημένης; ἔστι δέπου ἢ μὲν ἐκεῖ σῶματι γυμναστική, ἢ δ' ἐπὶ ψυχῇ μουσική».

Ὅπως βλέπωμε, ἀπὸ τὸ περιεχόμενον αὐτό, πὺ δίνει ἐστὶν παιδεία ὁ Σωκράτης—ἢ, δικαιοτέρον, ὁ Πλάτων—διπλὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς παιδείας—ἀγωγῆς: Ἡ ἄσκησις τοῦ σώματος καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος. Τὸ πρῶτον κατορθώνεται μετ' τῆς γυμναστικῆς, τὸ δεύτερον μετ' τῆς μουσικῆς καὶ μετὰ τὰ ἄλλα μαθημάτων ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ἐπιτελεῖται καθ' ἕνα σύμφωνον πρὸς τὴν σοφὴ ἀντιλήψιν καὶ γνώμην τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, κατὰ τὴν ὁποία, τὸ ἰσοδύναμον τῆς παιδείας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀρμονικὴ ἀνάπτυξις τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος.

Ὁ Πλάτων τονίζει, ὅτι ἡ πραγματικὴ ἢ ἀληθινὴ παιδεία, εἶναι ἐκείνη, ποὺ ἀποβλέπει ἐπὶ τῆς ἀρμονικῆς διάπλασι δλων τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς, μετ' τῆς σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ὑπερτροφίας, νὰ διαταράσσεται ἡ ἑσώτερικὴ ἀρμονικὴ ἀλληλουχία σώματος καὶ πνεύματος. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς στενῆς αὐτῆς ἀλληλεξαρτήσεως καὶ ἀναποκρίσεως σώματος καὶ ψυχῆς, εἶναι ἡ ἀρμονικὴ γὰ τῆς μεσοκλίτης ἐβίης τῆς ζωῆς, τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅτε, σύμφωνα μετὰ τὰ παραπάνω, εἶναι ἀναγκαῖα ἡ γυμναστικὴ, διότι ἀποτελεῖ τὸ ἕνα σκέλος τῆς παιδείας. Βάσις καὶ θεμέλιον τῆς ἀγωγῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἦτο τὸ ἐνοῦς ὄντης ἐν σώματι ὄντισ.

Δὲν χρειάζεται ὅμως νὰ παρατόσωμα τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τίς γνώμες τῶν σοφῶν μας προγόνων, γὰρ ν' ἀποδείξωμε τὴν ἀξία καὶ χρησιμότητα τῆς γυμναστικῆς ἀφοῦ ἕνα βλέμμα στὴ γύρω μας φύσιν εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ κάμωμε μόνονι μας τὴν διαπίστωσι αὐτῆς:

Ἡ ἰδιαιτέρα, ἢ πὺ χαρακτηριστηκὴ ἰδιότης κάθε ζωντανοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι ἡ κίνησις. Ἡ ἀναπνοὴ τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος στὸν ὀργανισμὸν καὶ στὰ ζῶα, καὶ ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν χυμῶν στὰ φυτὰ, εἶναι μιὰ συνεχὴς κίνησις, χωρὶς διακοπὴ χωρὶς ἀνάπαυσι. Τοὐναντίον, οἱ πέτρες, τὸ χῶμα, τὰ μέταλλα κ.λ.π. ἀνόργανα ὄντα, σταροῦμενα τῆς ἰδιότητος αὐτῆς τῆς κινήσεως, χαρακτηρίζονται, καὶ εἶναι, νεκρὰ. Ζωὴ δὴλ. ἴσον κινήσις, ἑλλείψις δὲ κινήσεως σημαίνει θάνατον. Γι αὐτὸ καὶ ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου,

τοῦ Κλάδου καὶ ἀποτελοῦσθς τὴν ἐνασφαισιν τῶν πῶθων του.

Αἱ πνευματικαὶ καὶ κυρίως αἱ ψυχικαὶ ἀρεταὶ καὶ ἡ ἴστις τῶν ἀποκονύσων τὴν Ὀμοσπονδίαν ἐγγυθῶνται, ὅτι τὸ ἔργον, οὐτινος σῆμαον εἰθῶνται τὰ θεμέλια, θὰ ἀχθῆν εἰς πέρας. Ἰὴν συμβολὴν ἐκἀστου ὁμῶν εἰς τὸν ὄραλον τοῦτον ἀγῶνα μετὰ χαρῆς θὰ παρακολούθῳμεν. Ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι ὀδδοὶς ὁμῶν θὰ ἔσθῃ ἑαυτὸν ἐξαι τῆς χαρῆς καὶ τῆς τιμῆς, ὅτι εἰς τὸ Μέγαρον τοῦτο συνεισφέρῃ καὶ τὴν ἰδικὴν του βοήθειαν.

Ὁ Ἐπιθεωρητῆς Γ. Βλάχος

πὺ γεννιέται, εἶναι ἡ κίνησις, ὅπως καὶ ἡ τελευταία ἐκδήλωσις τῆς ζωῆς του—δταν πεθαίνει—εἶναι πάλιν ἡ κίνησις. Τὸ ἴδιο παρατηρεῖται καὶ στὰ ζῶα καὶ στὰ φυτὰ.

Ἄφοδ λοιπὸν ἡ κίνησις εἶναι αὐτόσημη μετ' τῆς ζωῆς, ἐνόητον τυγχάνει, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἀπαραίτητη, ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἐκδήλωσι καὶ διατήρησιν τῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν αὐξήσιν καὶ θε ζωντανοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ βρέφος, πὺ καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐνένοιψιν τοῦ εἴδεινε σημεῖα ζωῆς μετ' τὴς ζωῆς κινήσεις τοῦ μῆσα στὸ μητρικὸ σῶμα, δὲν παύει νὰ κινῆται ἐρχόμενον στὸν κόσμον. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μετὰ τὰ μικρὰ τῶν ζῶων. Ἡ κίνησις δὲ αὐτῆς τοῦ παιδιοῦ—γιὰ νὰ περιορισθῶμε πὺ στὸν ἀνθρωπο—μῆς λέει δύο πράγματα: «Ὅτι τὸ παιδί ζῆ, καὶ δεῖ μεγαλῶνα». Τὸ «ὀρμέμφυτον»—ὅπως ὀνομάζεται ἡ τάσις πρὸς κίνησιν, ὑπάρχει σὲ κάθε ζωντανὸ ὀργανισμὸ, σὲ ἰδιαίτερος δὲ μὲς μεγάλο βαθμὸ ὀρμῆς τοῦτο παρατηροῦνται ἐν ὀργανισμοῦς.

Ἔτσι ἐξηγοῦνται καὶ οἱ ἀδίακοπες, μέχρις ἐξαντλήσεως πολλῆς φορῆς, κινήσεις τῶν παιδιῶν, οἱ ὁποῖαι μετ' τὴν πρόδο τῆς ἡλικίας ἐξελίσσονται στὰ πολυποικίλα παιγνίδια, πὺ δλοἱ γνωρίζομε, καὶ ἀπὸ τὰ ὀποῖα—μέταισις ὁ κόσμος μαρτ—προσαποθῶμε νὰ τ' ἀποτρέψωμε, λησμονοῦντες, πὺ καὶ μετ' τὰ ἴδια ἐκάνναμε στὴν ἡλικία αὐτῆ καὶ, τὸ σπουδαίτερον, λησμονοῦντες ἀκόμη, πὺ τὸ παιδί παίζει γιὰ τὴν ζῆσιν. Ἡ τυχὸν ἀποχὴ τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὰ παιγνίδια πρέπει νὰ τραβήξῃ τὴν προσοχὴν μας, γιὰτὸ αὐτὸ εἶναι σημεῖον ὄχι κρνονικῆς σωματοπνευματικῆς ἀναπνεύσεως του.

Ἄλλῃ ἡ ἀνάγκη τῆς κινήσεως, πὺ θεραπεῦσται θαυμάσια μετὰ τὸ παιγνίδι, εἶναι ἐκεῖνη, πὺ μῆς παίρνει τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ σπῆι στὸ δρόμον καὶ στὴν πλατεία, γιὰτὸ ἐκεῖ βρίσκουν τὴν ἱκανοποίησι. Μὰ δὲν παίρουν τὰ παιδιὰ μόνον γιὰ νὰ κινῶν, γιὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ὀρμειφύτου τῆς κινήσεως. Ἄν προσέξωμεν τὰ παιδιὰ, δταν παίζου, ὄ ἀντιληφθῶμε—ἐμεῖς οἱ διδάσκαλοι τὸ διαπιστόνωμε αὐτὸ κάθε μέρα—ὄτι στὰ μικρὰ καὶ κόκκινα πρόσωπάκια τους εἶναι ζωγραφισμένη ἡ χαρὰ. Ποτὲ στενοχωρημένο ἢ δόσθυμο παιδί (καὶ ὁ ἐνήλικος ἀκόμη) δὲν παίζει.

Τὸ παιγνίδι λοιπὸν φέρνει καὶ τὴν χαρὰ. Καὶ ἡ χαρὰ εἶναι ἡ ουσουδαίτερη τροφή τῆς ζωῆς. Πὺς δὲ μὲς τὸ παιγνίδι δημιουργεῖ τὸ ψυχικὸ φανόμοιον τῆς χαρῆς: Αὐτὸ εἶναι πὺλδ ψυχικὸ καὶ ἀπόμοιον: Οἱ κινήσεις αὐτῆς, πὺ συντελοῦν τὴν διατήρησιν τοῦ παιδικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ στὴν αὐξήσιν του, δημιουργοῦν τὴν εὐεξία, δὴλ. τὴν εὐχάριστον ἐκείνη συναισθηματικὴν κατάστασι, πὺ δοκίμαζου, ὄσοι εἶναι σωματικά καὶ πνευματικά ὄντισ.

Ἡ εὐεξία λοιπὸν αὐτῆ δίνει τὸ εὐχάριστο, τὸ διακριτικὸ συναισθηματικὸ τόνον στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, τὴν χαρὰ, ἀφοδ, ὅπως εἴδαμε πὺ ἐπάνω, εἶναι τόσο στενὴ ἡ σχέση σώματος καὶ ψυχῆς. Μποροῦμε λοιπὸν, νομίζομε, ἔπειτα ἀπ' ὄλα αὐτὰ, ν' ἀντιτρέψωμε τὴν πρότασι: Παίζω, γιὰτὸ ἔχω χαρὰ καὶ νὰ πῶμε: Ἔχω χαρὰ, γιὰτὸ παίζω. Καὶ ὄσο μὲν τὸ παιδί δὲν φοῖται στὸ σχολεῖο, εἶναι ἐλεύθερον νὰ κινῆται καὶ νὰ ἱκανοποιῆ μόνον του, χωρὶς ὄδηγὸν καὶ βοηθὸν, αὐτὴ τὴ μεγάλη ψυχικὴ του ἀνάγκη. Ἡ εἰσαγωγὴ του ὄμως στὸ σχολεῖο καὶ ὁ περιορισμὸς του μῆσα στὸς τοίχους του, δημιουργοῦν τὴν ὀποχρέωσι, ὄ' ὄσοις ἀσχολοῦνται μετ' τὴν ἀγωγὴν του, νὰ παρουσιάζουν

τακτικά τίς κατάλληλας εὐκαιρίας, κατὰ τίς ὁποῖες τὸ παιδί νὰ κινῆται, νὰ πῆδ, νὰ τρέξῃ.

Ἰὴν ἀνάγκη αὐτῆ ἔχει σκοπὸν νὰ ἱκανοποιῆται στὰ σχολεῖα τὸ μῆμα τῆς γυμναστικῆς, πὺ ὀρίσων τὰ ἐπίσημα προγράμματα ὄ' ὄλα τὰ σχολεῖα τῶν προηγμένων κρατῶν. Ἰὴν Ἑλλάδα ὁ σκοπὸς τῆς γυμναστικῆς καθορίζεται ὄς ἑξῆς: «ἢ ἀνάπτυξις τῶν σωματικῶν καὶ ἢ ἐν ἀκμῇ διατήρησις τῶν ψυχικῶν δυνάμεων» ἢ ἐν τῇ καρτερία ἑξίς καὶ ἢ διὰ τὸν στρατιωτικὸν βίον προπαρασκευῆ τῶν νέων.

Καὶ τώρα, κατόπι δλων τῶν ἀνωτέρω, ἔρχεται τὸ ἐρώτημα: Πὺς θὰ διδάσκει τὴν γυμναστικὴν στὸ δημοτικὸ σχολεῖο, ὄστε νὰ ἐκπληρῶνῃ τὴν ὑψηλὴν τῆς ἀποστολῆς, χωρὶς νὰ βλάττῃ;

Στὸ παραπάνω ἐρώτημα προσθέσαμε τίς λέξεις «χωρὶς νὰ βλά-

Συνάδελφε,

Νὰ ἐγγράψῃς τὸ Σχολεῖόν σου συνδρομητῆν εἰς τὸ Διδ. Βῆμα. Εἶναι τοῦτο ἀπόφασις τῆς Ὀμοσπονδίας. Ἔτσι θὰ ἀντιμετακλίσωμε τὴν δακάνην ἐκτεπώσεως τοῦ ἐλευθέρου ἀναγνώστατος δὲ τὸ Μέγαρον.

ἴτην, γιὰτὸ δὲν ἡ γυμναστικὴ δὲν διδάσκειται, ὄπως καὶ δταν ἐπιβάλλεται, φέρνει ζημίαν, στὴν περιπτῶσι αὐτῇ, προτιμότερον εἶναι νὰ λείπῃ τελείως.

Εἴπωμε παραπάνω, ὅτι πρέπει νὰ παρέχωμε στὸ σχολεῖο εὐκαιρίας στὰ παιδιὰ νὰ κινῶνται, νὰ τρέχουν, νὰ πῆδου.

Τὸ τοῖσθον, ἐπιβεβλημένο καὶ σκόπιμὸ, σύμφωνα μ' ὄσα ἐθέσαμε μετ' τὴν ἀνάγκη, δὲν μπορεῖ μόνον του νὰ ὀνομασθῇ γυμναστικὴ, ἢ καλότερα, δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ, ὄτι καλῶτερον δλόκληρον τὸ σκοπὸς τῆς. Ἡ σχολικὴ ἐργασία ὀποχρεῶνται τὸ παιδί νὰ εἶναι καθηλωμένο ἐπάνω στὸ θρανιὸν σὲ ὄσασί, πὺ τείνει νὰ παραμορφῶσθῃ τὸ σῶμα του. Καὶ ὄσο καὶ ἂν ἡ εἰσαγωγὴ τῆς μεθόδου τοῦ σχολεῖο ἐργασίας—πὺ πρέπει ἐπὶ τέλους ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ἀντιψυχολογικὸν ἔρρωτηρον ὄσοτημα—δημιουργῇ πολὺ εὐνοικώτερον συνθήκες γιὰ τὴν ὄλη σχολικὴ ἐργασία, δὲν παύει αὐτὴ (ἢ σχολ. ἐργασία) νὰ ἐνεργῇ ἐπιβλαβῶς γιὰ τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ. Σκευθὸ διαβάτῃ τὸ παιδί, σκευθὸ γράφει, παρατηρεῖ, τρώει, κοιμάται κ.λ.π. ὄλες αὐτῆς ὁ περιπτῶσις δημιουργοῦν μιὰ κατάστασι, πὺ ἀναγκάζει τὴν τρυφερὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ παιδιοῦ νὰ ἐξοφῇ ἀπὸ τῆς φυσιολογικῆς τῆς μορφῆς. (κόφωσις, σκολιῶσις, λόρδωσις). Ἐδῶ ἐγκτεται ὁ σπουδαῖος, ὁ μεγαλόσις ρόλος τῆς γυμναστικῆς: Νὰ ἐνεργῇ μετ' σκόπιμα καὶ μελετητικῶν κινήσεως, ὄστε νὰ ἐξουδετερῶνῃ τὴν ἐπιβλαβῆ ἐπίδρασιν τῆς σχολ. ἐργασίας ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ ὀργανισμοῦ καὶ νὰ διατηρῇ καὶ προάγῃ τὴν ἀπρόσκοπτη καὶ ἀρμονικὴ ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ σώματος. Νὰ δημιουργῇ, κατὰ τῆ λαϊκῆ ἐκφρασι «εὐβέντικα κορμίνα». Ἔτσι συντελεῖ στὴ διατήρησιν καὶ προαγωγὴ τῆς ζωῆς καὶ δημιουργεῖ τὴν χαρὰ, δὴλ. ἐκπληρῶναι τὸν προορισμὸν τῆς.

Ἰὴ γυμναστικὴ τοῦ δημοτικοῦ σχολεῖοι χωρίζομε σὲ δύο μέρη: Ἰὴ γυμναστικὴ τῶν μαθητῶν τῶν Α' Β' Γ' τάξεων καὶ δλων τῶν κοριθῶν τοῦ σχολεῖοι, καὶ στὴ γυμναστικὴ τῶν μαθητῶν τῶν Δ' Ε' καὶ ΣΤ' τάξεων. Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τῆς διαίρεισι αὐτῇ, χωρίζομε τὰ παιδιὰ τοῦ σχολεῖοι μὲς σὲ δύο τμήματα. Στὸ πρῶτον ἀνήκουν οἱ μαθηταὶ τῶν κατωτέρων τάξεων καὶ τὰ κορίτσια τοῦ Σχολεῖοι. Στὸ δεύτερον οἱ μεγαλύτεροι μαθηταὶ. Ἰὴν ἐνεργῶσι μὲς αὐτῇ στήριζομε εἰς τὸ ἢ ἡ σωματικὴν διάπλασιν τῶν μαθητῶν τῶν κατωτέρων τάξεων εἶναι περιπτῶσι ἢ αὐτῇ μετ' ἐκείνην τῶν κοριθῶν, δὴλ. λεπτότερη καὶ πλέον

εὐπαθῆς. Ἐπίσης οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων ὀμοιάζουσι σχεδὸν κατὰ τὴν σωματικὴν διάπλασιν καὶ ἀγωγῆς πνευματικῆς μετὰ τοῦς.

Πρὶν ἀναφοροῦμε ἐν περιλήψει τὸν τρόπον ἐργασίας μὲς στὴ γυμναστικῇ, ἐπιθυμοῦμε νὰ τονίσωμε τὴν ριζικὴν μὲς διαφῶνισιν μετ' ὄσων συνάδελφους ἐκείνους, πὺ συνεισφέρουσι νὰ τοποθετοῦν τὸ μῆμα τῆς γυμναστικῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν πρῶτῶν μαθημάτων. Τοῦτο εἶναι ἀντιψυχολογικὸ καὶ ἀντιπαδαγωγικὸ, διότι οἱ γυμναστικῆς ἀσκήσεις προκαλοῦν, ὄχι μόνον σωματικὴν κόπωση, ἀλλὰ καὶ πνευματικὴν κόπωση, ὄπως θὰ ἴσομε πὺ κατω. ὄσῃ καὶ μετ' ὄσων συνάδελφους ἐκείνους συμφωνοῦμε, πὺ διδάσκουν τὴν γυμναστικὴν κατὰ τὰ διαλείμματα. Τὰ διαλείματα εἶναι χρόνος ἱερός, ἀνήκει ἀποκλειστικὰ στὸ παιδί, ἰτὸ ὄποιο εἶναι ἐλεύθερον νὰ τὸν διαθέσῃ ὄπως θέλῃ. Ἄς σεβασθῶμε τὴν ἐλευθέρωσι αὐτῆς στιγμῆς τοῦ παιδιοῦ. Ἄς μῆς εἶναι δὲ ἀρκετὸ νὰ παρακολουθοῦμε ἀπὸ μιὰ ἄκρη τίς αὐτόβουλλας, κατὰ τὰ διαλείμματα, ἐκδήλωσις τῶν παιδιῶν μὲς καὶ ὄς κλυτίζομε, ἀναλόγως τῶν παρατηρησῶν μὲς, τὸ σχετικὸν μητρώον τῶν διαφόρων ἐτύπων, ὄσοις ὄποιοις ἔχομε κατατάξει τοῦς μαθητῆς μὲς.

Στὸ πρῶτον τμήμα (τὸ κατώτερον) χρησιμοποιοῦμε τὴν εὐλύθερον γυμναστικῆς, ἀφήνομε τὴν συνηθιστῆ γιὰ τὸ ἀνώτερον. Καλοῦμε τὰ παιδιὰ νὰ κάμωμε ἕνα κύκλον, καὶ στὴ μέση πῆμα ἐμεῖς, γιὰ νὰ ἐκτελοῦμε μετ' ὄσων τίς διαφόρες κινήσεις. Ἀρχίζομε τότε νὰ μιμοῦμεθα διαφόρων κινήσεως τῶν γνωστῶν, ὄσα παιδιὰ, ἐπαγγελμάτων καὶ ἐργασιῶν τῶν οἰκείων καὶ γνωστῶν τους, ἔχοντες πάντοτε στὸ νοῦ μὲς τὴν σκοπιμότητα κάθε κινήσεως, τὸ ὄργανον ἢ τὸ τμήμα τοῦ σώματος, πὺ θέλομε ν' ἀσκήσομε, καὶ τὸ γενικὸν παιδαγωγικὸν ἀξίωμα, πὺ ἔχει καὶ ἐδῶ τὴ θέσιν του: Ἀπὸ τὰ ἐκόλα καὶ ἄλλα ὄσα βύσκολα καὶ τὰ σύνθετα.

Ἔτσι λέμε στὰ παιδιὰ, ποῖο θὰ μποροῦσι ν' ἀνοικοκλήσῃ ἡ γρηγορώτερον τὰ πόδια του, μετ' ὄσων τὴν κέρνον (προσαγωγῆ—ἀπαγωγῆ). Νὰ γυρισσοῦν τὸ κεφάλι δεξιά, ἀριστερά, πῆσα, ὄπως κάνουν, δταν θέλουν νὰ ἴσοῦν κάποιον. Νὰ γυρισσοῦν λιγοτὸ ὄσμα τους (ἀπὸ τῆς μέσης καὶ, ἄνω), ὄπως κάνουν, δταν συναντῶνται στὸ διάδρομον ἢ τὴν ἐξώθυρα τοῦ σχολεῖοι μετ' ἄλλα παιδιὰ καὶ δυσκολεῶνται νὰ περῶσυν.

Μετ' τὴς κινήσεως αὐτῆς, καὶ ἄλλες παρόμοιες, προπαρασκευάζομε τὸ ὄσμα γιὰ τὸ βαρύτερον μουικὸν ἔργον πὺ θὰ ἀκολούθησῃ (προπαρασκευῆ τοῦ σώματος).

Κατόπι λέμε κατὰ ὄσῃρ ὄσα παιδιὰ: Νὰ φέρουσι τὰ χέρια τους στῶς ὄμοιους (σὺμπτυξις), νὰ τὰ σηκώσοῦν ψηλά (ἀνάτασι), πλάγια (ἐκτασι), ἔμπρῶς (πρότασι) καὶ κάτω. Νὰ σηκώσοῦν τὰ χέρια ψηλά καὶ νὰ κάνουν τίς κινήσεις, πὺ κάνουν τὰ καλάμια, δταν τὰ φυσῶν ὁ ἄερας (ἀσκήσεις ἐτεροπλευρῶν μερῶν). Τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνομε μ' ἀνοιχτὰ τὰ πόδια (ἰάτασι). γιὰ νὰ περῶσι τὸ ἐποτάμι ἀνάμεσα. Κατόπι προκαλοῦμε τὰ παιδιὰ νὰ σηκώσοῦν τὰ χέρια ψηλά καὶ νὰ προσπαθῶσυν νὰ φθάσοῦν ὄσο μωροῦν ψηλότερα, κάνουντες καὶ ἀκροστοασία, γιὰ νὰ πῆσοῦν ὄσοθετικὰ «ἡλιζ» ἢ κάποιο ἀντικείμενον, πὺ περιφέρομε ὄπερῶν τους. Ἔπειτα «ἀχρηστοῦμε» πῶτα τὸ ἕνα καὶ πῶτα τὸ ἄλλο πῶδι καὶ προσπαθοῦμε νὰ σταθοῦμε πὺ ἕνα (ἀσκήσεις ἰσορροπίας). Κατόπι μιμοῦμεθα τίς κινήσεις τοῦ ἐργάτη, πὺ πατεῖ σταφύλια (ἀσκήσεις κοιλιακῶν μυῶν), τοῦ ἐυλοκόπου, τοῦ μπαλωματῆ, τῆς μητῆρας πὺ ζυμῶναι, τοῦ πριονιστῆ κ.λ.π. Ἔτσι ἐξακοῦμε μετ' τῆ ὄσῃρ «παμμερῶς καὶ ἀσροπῶς» τὸ ὄσμα.

Ἄπειρους τέτοιους «μύθοις»—ἀσκήσεις—μπορεῖ νὰ ἐπινοήσῃ ὁ διδάσκαλος γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σκοπὸ τοῦ μαθητῆος τῆς γυμναστικῆς ὄσις κατώτερος τάξεως. Καὶ νὰ τὸ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Το κ. ΓΕΩΡΓ. ΓΚΟΥΡΙΩΤΗ, Δημ.λου "Αργούς

κάμη εσχάριστο. Έμεις έτοι εργαζόμεθα, και ομολογούμε ελλεικνών, πώς δεν έχουμε παρατηρήσει τά παιδια μας να αισθάνονται μεγαλυτερη χαρά, από την ώρα της γυμναστικής.

Στό τέλος τά παιδια ηθοδον πραγματικά η φαντιστά χαντάκια και εμπόδια εις ύψος (άλλα εις μήκος και ύψος).

Αφού τελειώσωμε με τό κατώτερο τμήμα, παίρνουμε τό ανώτερο, τό όποιο στό διάστημα αυτό έπαιζε στην σούλη του σχολείου. Οι μικροί τώρα παίζου.

Στό δεύτερο αυτό τμήμα, τό ανώτερο, η γυμναστική γίνεται πιδ συστηματικοιμένη. Εφορμόζουμε τό συνηκιδό σύστημα, πιδ έχει κρηθη τό τελειότερο, με άπλουστευσι, κατά τό βυαντόν, στή διάφορα παραγγέλματα. Π.χ. για τήν άσκηση της μεσολοβής, δίνουμε τό παραγγέλμα: Τά χέρια στή μέση! Για τήν άνάτασι: Τά χέρια άπάνω! Για τήν πρόπτυση: Τά χέρια στό στήθος κ.ο.κ.

Έτσι άποφωσόμε τή εξηγήσεις τών διαφόρων παραγγέλμων, γιατί οι μαθηται άντιλαμβάνονται άμέσως τί πρέπει να κάμουν.

Τό μάθημα της γυμναστικής τοποθετούμε στις τελευταίες άπογευματινές ώρες, ύστερα από μαθήματα μικρής πνευματικής έντάσεως π.χ. τό θρησκευτικά. Τούτο, γιατί τό μάθημα της γυμναστικής προκαλεί, όπως και σ' άλλο μέρος αυτής της εργασίας μας άναφέραμε και πνευματική κόπωση. Ο μαθητής είναι κατά τήν ώρα της γυμναστικής, άποχρεωμένος να έντεινη τήν προσοχήν του, ώστα να μερόση να συμμορφωθής με τό παραγγέλμα του διδδου. Υποτάσσει τή βούλησι του στό βούλησι του γυμναζοντος διδασκαλου και συνθηκίς στην άυτοκυριαρχία και πειθαρχία. Όταν οι γυμναζόμενοι μαθηται άκούσι τό εδοκοιηκό μέρος του παραγγέλματος, άμέσως άυτοσυγκεντρώνεται και φέρνει στή φαντασία του τις κινήσεις πιδ πρέπει να κάμη, όταν άκούσι τό δεύτερο μέρος του παραγγέλματος, τό εκτελεστικό. Η προσπάθεια όμως αυτή και η συνεχής άπειρία της προσοχής του τον κουράζει. Για τό λόγο αυτό τό μάθημα της γυμναστικής δεν πρέπει να κρατή περισσοτέρω από 15 λεπτά.

Απαραίτητο θεωρούμε να συνασκήται ύποδειγματικός ό διδδλος και ν' άποβέη και αυτός τά ρούχα του, όχι με τά γυμνάσι τά παιδια με τό . . . παλτό και έχοντας τά χέρια στις στέπες! "Αν είναι άδιάθετος, άς τό λήθ στή παιδια, η, τό καλύτερο, άς μη κάμη καθόλου γυμναστική!

Δεν πρόκειται βέβαια έδω να παρουσιάσωμε προγράμματα ημερησίων γυμνασίων. Τέτοια ύπάρχουν στή ειδικά βιβλία της γυμναστικής και τό γνωρίζουν οι συνάδελφοι. Έδω θα έπαναλάβωμε μόνο ό,τι και ανώτερο: Διηλασθή δά έχουμε πάντοτε στό νοΰ μας, όταν κάνουμε γυμναστική, ότι διευκολύουμε, ένισχύουμε τό σώμα ν' αναπτυχθής φυσιολογικά, δίνοντας, με τις διάφορες άσκήσεις, άντίρροπο τάσι από εκείνη, πιδ δίνει και επιβάλλει στό σώμα και η σχολική εργασία.

Άκόμη πρέπει να λαμβάνουμε ύπ' όψει μας και τήν εποχή. Στις θερμές ημερες θ' άποφωγώνας οι οι πολύ έντονες κινήσεις και οι άναπαύσεις θα είναι τακτικώτερες. "Αντιθέτως, στις ψυχρές ημερες θα προκαλούμε ισχυρότερο μυϊκό έργο, για τήν ταχύτερη κυκλοφορία του αίματος, οι δέ άναπαύσεις θα είναι άραιότερες. Πάντως δεν πρέπει να μετ διαφωγή όπωσδηόποτε, ότι, και στις δυο περιπτώσεις πρέπει, άπαραίτητως να γίνονται τόσες άσκήσεις, ώστε να γυμνάσεται τελείως τό σώμα, άκόμη δά ότι προοριζομε, στις περιπτώσεις αυτές, ν' άντικαθιστούμε με μερικές άσκήσεις με κατάλληλες παιδιες, χορόδες κ.τ. Οι παιδιες και η πρακτική χρησιμοποίησις τό σώμας (άλλα και κ.π.)

Πάντοτε, με ιδιαίτερα τον τελευταίον καιρόν, από άρμολιους και μη, γράφεται και τονίζεται εις δδλους τούς τόνους, πώς τά εκπαιδευτικά μας ζητήματα και προβλήματα δεν έχουν καλώς. Πρέπει να νοικοκυρευθδν.

Τό δημοτικό Σχολείο, βασικό για τήν μόρφωση τών παιδιών του ύπερόχου λαού μας, στην άπόδο του χρόνου με τήν λογιδν-λογιδν άτέλειες και άναμορφώσις του, κατάντησε άνίσχυρο και άνικανο να εκπληρώνη τόν προορισμόν του . . . ψιχούλα μανάχα δίνει στον αδριανό γεωργό, δνδροκόμο, κτηνοτρόφο, βιοτέχνη, εργάτη κ.λ.π.

Πλουσιωιάτη μās παρουσιάζεται από τήν άλλη μεριά η μέση Παιδεία. Κοιτούμεν να φθάσουν 500 τό Γυμνάσια της Πατρίδος μας. Κατά χιλιάδας στίβίζονται εκεί τά Έλληνόπουλα για να άποκτήσουν με τόν καιρό τήν Ικανότητα να βλέπουν άδικίες, να όνειρευόναται Ισότηρα, να λαχταρούν διανομήν ολλικών άγαθών και αυτό, για δλα αυτά, να προσφέρουν τήν κνηρη και τήν άνικανότητα για εργασία και έτσι άνεργοι και άκατάρτιστοι για τή ζωή, άπειλούν τήν προκοπή και ησυχία τών πραγματικά εργαζόμενων συνανθρώπων των.

Και μεΐς, έξοκωλούθουμε να με νόμην άτάραχοι, άσυγκίνητοι και άνάληγτοι μπροστά στό κατάντημά μας.

Είναι πράγματι φοβερό και τρομακτικό να τό διανοήται κανείς τό γεγονός, ότι παράσασμεν με άόόκληρη Έθνική ζωή 120 χρόνων έλευθερίας διαβιώσεως της φυλής μας, χωρίς να μερόσησε να άποκτήσουμε, ένιατο, σταθερό και άνάλωλοτώ τό Έκπαιδευτικό Πρόβλημα της Πατρίδος μας.

Θεωρείται και είναι Έθνικό ατόμημα τό γεγονός ότι μέσα στην ακρόχρονη άλλ' έλευθερία Έθνική ζωή δεν καταρθώσαμε να κτισούμε άς στή σκεπή τό Έκπαιδευτικό μας οδόόόημα. . . και επιτρέψατε στό γύρισμα τών καιρών να υκμερίζη

είναι συμπεληρώματα κάθε ημερησίας γυμνάσεως.

Η άκρίβεια και η εύρυθμία τών κινήσεων ένός γυμναζόμενου συνόλου προκαλεί στό θεατή εσχάριστη έντύπωσι, δημιουργεί συναισθηματα του όρασιου. Γι αυτό, νομίζω, γίνονται και οι γυμναστικές επιδείξεις τών σχολείων. Κακό και έπιβλαβές είναι να γίνονται αυτές άφορμη να καταπονούνται τά παιδια. Λίγες θεαματικές άσκήσεις, μερικοί βηματισμοί, μετ διασκευαστική παιδια, μετ, έστο, πλαστική είκόνα, είναι άρεκτά. "Άλλωστε, όταν η γυμναστική γίνεται συστηματικά, και δεν φυλάσσεται στην έφεδρεία για τις ημερες τών γυμν. επιδείξεων, δεν είναι δύσκολο ένα γυμνασιόνο τμήμα παιδιών να παρουσιάσει κάτι τό όραίο, πιδ όλους θα εύχαριστήση και θα ένθουσιάζη. Μη λημονούμε δέ, ότι τό όφέλιμο συμβαδίζει με τό τερπνόν.

Στό δασκαλο, στόν ένθουσιώδη αυτό βιοθηδ της ρωματικότητας και πνευματικής άναπτύξεως του παιδιού, ένσπύκκεται να δωση στό μάθημα της γυμναστικής τήν πρόποσα θασι και να παύση. Έτσι, να θεωρηται τό τόσο σοβαρό αυτό μάθημα 'έπιοσιώδες' και 'πολυτέλεια'.

Είναι άνάγκη μεγίστη, άνάγκη ένθική, τά σχολεία μας να τροφοδοτουν τήν κοινωνία μας, όχι μόνο με άκοινωμένα μυαλά, αλλά και με ελεβετικα και εατάσλεια' κορμιά, για να πραγματοποιήσουν τό όραίο Ισανικό του εκκαλο' άγαθού άνθρώπου, πιδ δεν έπαυση από τήν άρχαιότητα να έχη τήν αξία του.

ή μία κατάσταση ότι με κόπους και θυσίας έκτις η άλλη.

Όταν η γλυκειά μας πατρίδα, με τό αίμα τών παλληκαριών της, έπέτυχε να ξεπνάζη όριστικά τήν πολύχρονη Τουρκική Σκλαβιά, ό Έλληνικός λαός βγήκε τότε από τήν δουλεία με φοβερή περιφρόνηση για κάθε χεραιωνική εργασία και έντονο μίσος για τό Κράτος.

Έτσι άνατράφηκε ό Έλληνας ραγιδς στή χρόνια της μαόρης σκλαβιδς να πιστώη πώς τό κράτος είναι έχθρος του και πώς η εργασία να είναι συνυδεδεμένη με τήν ταπεινωτική θέση του δουλου. Ο έλεόθερος και φυσικά άνώτερος άνθρώπος δεν πρέπει να άργάζεται αυτό ένινη πιστη του. Αυτό ένινη συνειδησή του.

Με βάση λοιπόν τές κακιες αυτές, ό πρώτος Νομοθέτης της Έλευθερωμένης Έλλάδος, παίρνει τά πρώτα νομοθετικά μέτρα και έρχετα σε φως τό πρώτο Νομοθετικό Διάταγμα, πιδ προβλέπει και σαφώς όριζει πιδά πρέπει να είναι η μόρφωση τών παιδιών του λαού μας και πιδ η πρακτική προετοιμασία για τήν καλύτερευση της ζωής του.

Τό Ιστορικό αυτό Διάταγμα, πιδ δεν έχασε τή φρεσκάδα του στό πέρασμα 120 χρόνων, έχει ως άκολουθως:

Βασιλικόν Διάταγμα 6)18 Φεβρουαρίου 1834.

Η Δημοτική παιδεία είναι Ζητής και όποχρωτική εις πάντας. Παρέχεται δωρεάν ύπό Τραξίου Δημοτικού Σχολείου εις τό όποϊον διδασκονται:

Έλληνική γλώσσα, Άριθμητική, Γεωγραφία, Ιστορία, Ίχνογραφία, Μουσική και η γνώσις τών κατά Νόμους παραδεδεμένων μέτρων σταθμών, Πρακτικά, Άγρονομία, Κηπουρική, Κυρία δέ Ώροκομία, Βομβοτροφία, Μελισσοτροφία κ.λ.π. Δυστυχώς τό μυαλωμένο και σω στό αυτό διάταγμα ξεψύχης παρκαιρα, χωρίς να άποδωση τούς καρπούς πιδ όραματικη και άνέμενη ό Νομοθέτης . . . Τι κρίμμα!

Έτσι περνάμε μετ άποχή καταραμένη και σκεπτική πιδ έπέτυχε μόνχα για μεγάλη μας ντροπή να φέρη τήν γλυκειά μας Πατρίδα στή πρώτη θέση της άγραμματούσης άνάμεσα στες άλλες Εύρωπαικές χώρες.

Να γιατι και σήμερα άκόμη οι μεγάλοι μας φιλοι 'Αμερικανοί μετ γράφουν . . . ό Γεωργικός πλοΰτος της Έλλάδος παραμένη άκόμη σε μεγάλη κλίμακα άνεμετάλευτος. Τά πατήματα της χύνονται στό θάλασσα χωρίς να γίνετα χρησιμοποίησις αυτών. Αι μέθοδοι της καλλιεργιας της γης, είναι γενικώς άπραχαιώμενα και εις όρισμένας περιπτώσεις χρησιμοποιδται οι αυτές Γεωργικαί μέθοδοι, οι όποιαι ήσαν γνωστα εις τήν πρό Χριστού εποχήν.

Πόσον δικαϊον έχουν.

Επακτική τάρα παρουσιάζετα η Έθνική άνάγκη να στραφή όλόκληρος η προσοχή και η μερίμνα της Πατρίδος πιδ τήν καταδουνασι αυτών. Είναι καιρός τό φως της Γεωπονηκής Έπιστήμης να φθάση, ως τήν πιδ άπόμακρη γωνία της Πατρίδος μας, ως και τήν τελευταίαν καλόβη.

Ηρθε η στιγμή μετ άφθονία να διαθεθώ τό Έθνος μας κάθε οικονομική ένίσχυση για τήν επαγγελματική τελειοποίηση τών παιδιών του.

Είναι άνάγκη να τό καταλάβωμε όλοι μας, πώς τό όποιοδήποτε και τό όσοδήποτε χρήμα, διαθετεί σήμερα η Πατρίς μας, για τήν τελειοποίηση τών αδριανών μας Γεωργών—Κτηνοτρόφων— Δνδροκόμων

κ.π. θά τό εισπράξει άυριον πολύλαπτασιωμένο.

Τώρα θα πρέπει να βροδν κατάνοση και πλήρη έφαρμογή τά σοφά και προφητικά λόγια του άειμνήστου Σπύρου Χασιδτη. Όστε για μετ στιγμή δεν έπαυση να τονίζη πώς για τήν εξάπλωση τών Γεωργικών μεθόδων, πρέπει να έθωωμε στην έξυπνείτην του Έθνος τήν κολλοσιαίαν δύναμιν πιδ λέγεται και είναι ό διδασκαλικός Κόσμος της Έλλάδος μας.

Οι διδασκαλοι—Έλεγε ό άειμνήστος Χασιδτης— εύρισκόμενοι σε διαρκή και άμεσον ψυχική έπαφή και έπικοινωνία με τας εκατοντάδας χιλιάδων τών τέκνων του άγροτικού μας κόσμου, γνωρίζουν καλλιον παντός άλλου τας περί Όρσοκείας—Πατρίδος και οικογενείας άντιλήψεις και πεποιθήσεις του λαού μας, τας άρετας και τας κακιες αυτου, τούς Ιδιαίτερους τρόπους της διαβιώσεως και εργασίας αυτου και δια της συνεχούς καθοδηγήσεως τών έν ενεργεία εκατοντάδων χιλιάδων Άγροτών μας, θα άποβούν βραδύως άλλ' άσφαλός, οι άλλιας δια τών όποιων θα διοχτευθδν τά Νάματα της Γεωπονηκής επιστήμης μέχρι του άγρου, μέχρι του κήπου, μέχρι της άμπέλου μέχρι του έλαιώνος, μέχρι του κομνιου και του σταβλου μετ, χρι της τελευταίας καλόβης, και του τελευταίου άγρούτου.

Είναι μετ άλθήθεια πιδ δυο παληά κι άν είναι ποτέ δέ γάνει τή φρεσκάδα της. Έτσι παληές είναι οι άλλθεις' παληές μετ άθάνατες. . . Άς είναι έλαφρό τό φιλόζενω χόμα της Άτικής γης πιδ σκεπάζει τή μεγάλη του ψυχή.

Όπως λοιπόν στην άρχή αναφέραμε και τό καλύτερο εξάχρονο δημοτικό Σχολείο δίνει φαγητή με πάρα πολύ φαγητή μόρφωση στον αδριανό μας Γεωργό—κτηνοτρόφο κ.π. είναι λίγο τό εξάχρονο Σχολείο για κάθε πολιτισμένο Κράτος. Η έκπέτασή του πιδ τά άνω επιβάλλετα . . . και δια τήν επαγγελματική τελειοποίηση τών παιδιών μας και διότι άφήνει τό παιδι έλεόθερο σε ηλικία πιδ είναι άνίκανο για όποιαδήποτε σοβαρά εργασία, και σε τέτοια έποχή πιδ άναπτύσει παραπανόσια ζωτικότητα να μελετηθδν οι επαγγελματικές άνάγκες ένός τόπου και άνάλογα αυτών να Ιδρωθδν διτάδες Πρακτικές Σχολές σε κάθε πρωτεύουσα τών πρώην Διήμων η της σμερηνής έπαρχιας, στες όποιες όποχρωτικά θα φοιτούν τά δυα παιδια έβγαλαν τό εξάχρονο δημοτικό Σχολείο και δεν συνέχισαν στό Γυμνάσιο . . . Πρακτικές όμως σχολές πιδ να ταριάζουν στην κάθε περιφέρεια και να τές σηκώνη ό τόπος . . . και Ικανές να εκπάδουσιν με σοφάεια και σε γρηγορο καιρό τά φώτα της Έπιστήμης στούδ έρχόμενου μας Γεωργούς, βιοτέχνας δνδροκόμους κ.π.

Τώρα είναι καιρός να άφαιρέσωμε από τές ψυχες τών παιδιών μας κάθε κακό σπόρο πιδ έσπαιρν σ'αυτές οι άντιέσεις του Έθνος μας έποχές . . . Τάρα είναι καιρός να φωτισώμε τές ψυχές τών παιδιών μας και με φως επαγγελματικό, να τούς προετοιμάσωμε έτσι, ώστε να αναπήσουν τή δουλεία πιδ σμίγει τές καρδιες και τούς άνθρώπους και δίνει ζωή σε ζωνανούς τόπους.

Από τούς έν ενεργεία Γεωπολιήτρους μας—Έπόπτας Συνεταιρισμών και διδασκαλους μας, με μεγάλη προσοχή θα πρέπει να διαλέξωμε τό άναγκαίο διδακτικό προσωπικό και τό Ικανό να εκπάδωσι ασ' αυτή τήν ηλικία στό παιδι του λαού μας τή οσική οράση για τήν καλύτερευση της ζωής της φυλής μας.

Έτσι φρονώμεν πιδ τά πληθωρικά μας Γυμνάσια γρηγορα θα άπομορφωθδν και θα κερδίσουν δλη τήν άνεση και δλο τό χρόνο για να κάμουν καλά τή δουλεία του.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΠΑΤΗΣΙΟΝ 13

Ετησία συνδρομή του Διδασκαλικού Βήματος Δραχ. 25.000 Τίμη του φύλλου 1.500 Διά τας Σχολικάς Έφορέας 50.000

DIDASKALIKON VEMA

ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACHER'S OF GREECE BRANCH OFFICE: 13 PATISION ST., ATHENS (GREECE)

DIDASKALIKON VEMA

(Tribune des Instituteurs) ORGANE OFFICIEL DE LA FEDERATION DES INSTITUTEURS DE GRECE BUREAUX: RUE PATISION 13 ATHENES (GRECE)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΘΩΚΗ ΝΙΚΗ

Το δράμα των συνταξιούχων έληξεν. Αι έμφιλοχωρήσασαι εις τον νέον Κώδικα των Συντάξεων μικροαδικίαί δεν μεταβάλλουν τον κανόνα. Ο υπερδπλασιασμός των μέχρι της χθές χορηγούμενων συντάξεων εις τους ανάλωσαντας έαυτοίς εις την ύπηρεσίαν του σπύδλου, άποκαθιστά τά πράγματα εις την θέσιν των. ΟΙ συνταξιούχοι, τους όποιους ειχε μαράνει η οικονομική άδυναμία του Κράτους, δικαιώνονται εις τό ήθικώτατον αίτημά των και η Πολιτεία, διά τής άναγνώρισεως τούτου, άποκαθίσταται εις την συνείδησιν των ύπηρετών της. Η Διδασκαλική Όμοσπονδία, άγωνισθείσα εις την πρώτην γραμμήν και έργοις άποδείξασα τήν άλληλεγγύην της προς τήν συμπαθή τάξιν των συνταξιούχων, ύπεστήριξε με δλην της τής δύναμιν τήν έπιβολήν της κρατησεως έπί των μισθών των έν ενεργεία ύπαλλήλων και αισθάνεται μεγάλην χαράν δ ά τήν έπιτευχθείσαν μεγάλην νίκην.

ΤΑ ΕΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΙ ΝΕΑΙ ΧΩΡΑΣ

Μέχρι της χθές, προκειμένου περι άκονομής συντάξεως, διά Νόμου ή Πολιτεία άνεγνώρισεν εις τάς κλάσας την διανομήν ύπηρεσιών εις τά σχολεία της Β. Ελλάδος.

Και δεν είναι όλίγοι αι άναγνωριστικά πράξεις διά τήν τοιαύτην ύπηρεσίαν. Ηδη όμως, διά του νέου περί συντάξεων Α. Ν. αίσταται η ύποχρέωσις αυτή της Πολιτείας και συνεπώς άθεσιούνται αι έν προκειμένω άνειλημμένοι ύποχρεώσεις της, έπί ζημία των συναδέλφων.

Αλλάθά έρωτήσαμεν τους: σοφούς συντάκτας του Α. Ν. Όταν η Πολιτεία φωράται άδικούσα τους ύπηρετας της; τοιούτορώπως, διά της άθετήσεως ορισώς άνειλημμένων ύποχρεώσεων της προς αυτούς, φρονούν ότι έξυπηρετείται το κοινόν συμφέρον;

Η τοιαύτη ένεργεία της Πολιτείας, κτισσόμενών η όχι τήν άξιοπρέπειαν, ύποχρεώσασαι και τήν πίστιν της; Ημετενομιζόμεναι. Και έλπίζομεν ότι η Πολιτεία, φειδομένη του κέρους της και της άξιοπιστίας της, δεν θα θελήση να κλονισή τήν προς αυτήν έμπιστοσύνην των πολιτών της περισσότερον και θα σπεύση να έπανερθώση τήν προσγενομένην άδικίαν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΝ

Ο έλεγχος μās εύχαριστέ. Αλλά τον έλεγχον όφειλομεν να τον περιορίζωμεν έντός ώρισμένων όρίων. Πληροφόρουμεν τήν Έκπαιδευτικήν, ότι ημερις τουλάχιστον θα σεβασθώμεν τους άγώνας της.

Τήν πληροφοροφούμεν άκόμη ότι άπαντα τα μέλη της Διοικήσεως μόνην έπιθυμίαν έχουσι να συμβάλουν, κατά τό μέτρον των δυνατότων των, εις τήν προώθησιν των ζητημάτων του κλάδου και να άναποκηρύξουν τίμους εις τήν έντολήν δι' ης έμιμήθησαι, άνευ ουδέμιας διακρίσεως και ου δεμιάς διαφωνίας μεταξύ προέδρου και των συμβούλων.

Ούτι σκέψεις ταπεινά, ούτε ύπολογισμοί μās; κινούν. Αλλά έπί του παρόντος.

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Με δικαιολογημένη άγωνίαν άναμένουσι οι συνάδελφοι γονεϊς τάς άποφάσεως του κ. Υπουργού. Τό αίτημά των, έκαιτόν και λογικό, συνδέεται και με τό συμφέρον της Έκπαιδευσεως.

Ημερις λιαν άγκαιρώς ύπενήσαμεν εις τους άρμοδίους τήν ανάγκην λήψεως σχετικών μέτρων, διότι πιστεύομεν άπόλυτα ότι, ούτως ένεργούντες, έξυπηρετούμεν αυτό τοϋτο τό Δημοτικόν μας σχολείον.

Τό ύπουργείον άρνείται και δικαιολογεί τήν άρνήσιν του. Ηδη όμως με τήν έπαναλειτούργειαν της Βουλής, νομιζόμεν ότι δύναται να λυθί και μάλιστα όριστικά τό πρόβλημα τούτου, έφ' όσον ήθελε τύχει της ύποστηρίξεως του άρμοδιου Υπουργού.

Δέν άμφισβητούμεν τήν καλήν θέλησιν του κ. Μπακοπούλου και έλπίζομεν ότι θα υιοθετήσῃ τό πανελλήνιον τοϋτο έκπαιδ. αίτημα και θα τό βασιστήσῃ με τό άνεγνωρισμένον κύρος του.

ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΧΗ Η ΠΙΣΤΙΣ

ΟΙ έκλεκτοί συνάδελφοι Άνδραβίδασ, παιθαρχούντες εις τās έντολάς της Όργανώσεως, αλλά και πιστεύοντες εις τήν Ίδέαν του Μεγάρου, έπλευσαν να ένισχύσουν τήν ώραιαν αυτήν προσπάθειαν.

Ού μόνον ένεγράψαν τά σχολεία των εις τό «Δ. Βήμα», αλλά και σχολικήν έορτήν διοργάνωσαν προς τον σκοπόν τούτον και μās άπέστειλαν τās εισπράξεις της.

Ίδού λοιπόν ότι η πραγματοποιήσεως της Ίδέας αυτής δεν είναι άνατολή της δυναμειος του κλάδου μας. Χρειαζέται όμως Πίστις και οι άνατολές συνάδελφοι πρόγματι πιστεύουσιν τό έργον τούτο, διότι πρότον έπίστευσαν εις τήν άποστολήν των.

Συγαίροντες θεσμά του; έκλεκτοι συνάδελφοι Άνδραβίδασ, έχόμεθα τό παράδειγμα των να εύγη κολλήσῃ τους; μμητάς μεταξύ του συναδελφικού κόσμου. Έμπρός λοιπόν Όσοι Πιστοί.

ΘΕΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Η λιαν έμπνευσμένη και έξόχως έποικοδομητική άγκυκλιος του Έπιθεωρητου των Δημोट. Σχολείων Αιγιαλείας κ. Γεωργ. Βλάχου, η δημοσευομένη εις άλλην σελίδα του παρόντος, ες πληροί χαράς; μεγάλης και πολλόν ένθουσιασμό και μās ένδυναμώνει εις τον άναληφθέντα άγώνα διά τήν πραγματοποίησιν της Ίδέας του Μεγάρου. Διότι, όταν έχομεν εις τό κίνημά μας τοϋτο τοσοϋτον θερμοϋ; συμπαραστάτας και συνεργάτας άγώνος και έλλικρινεϊς, ώς ο έκλεκτός Έπιθ)της κ. Βλάχος, διά τό δλον εκπαιδευτικόν έργον του όποιου μετά θαυμασμού όμλει δόξακληρος ο συναδελφικός κόσμος της περιφερείας Αιγιαλείας και Καλαβρύτων, είμαστε υπέρ βέβαιον ότι η νίκη θα στέψη τάς προσπάθειάς μας.

Εύχαριστούντες θεσμοτάτα τό έκλεκτον τοϋτο μέλος του Έπιθεωρητικού μας σώματος διά τήν πολύτιμον συμπαραστάσιν του εις τους εύγενεις για μία καλύτερη Έλλάδα άγώνας του κλάδου, εύχόμεθα να εύγη πολλούς τους; μμητάς.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΔΗΜΙΟΙ

Από πολλόν χρόνον τό Γ. Ε. Σ. έν συνηνοήσαι με τό άρμόδιον Υπουργείον, διέθεσε τους όπηρετούντας εις τό στρατιωτικόν δημίου διά να λειτουργήσουν κλειστά σχολεία, ίδια της άκριτικής περιοχής.

Τό μέτρον τοϋτο, έπεκροτήσαμεν ως μέτρον ανάγκης. Μέχρις ημών όμως φθάνουν παράπονα των οδτω τοποθετηθέντων ότι, μη μισοδοτούμενοι οι πλείστοι έκ τούτων και μακράν των μονάδων των τοποθετημένων δντες, δεν δύνανται να συντηρηθούν με τίς δυο τρεις χιλιάδας δραχμές ποϋ παίρνουν ήμερησίως.

Δίκαιον και λογικόν συνεπώς, είναι, όπως τυχώνον οι συνάδελφοι οϋτοι μίχας οικονομικής ένισχύσεως διά να άνταποκριθώσιν εύχερέστερον εις τήν άνατεθείσαν εις αυτούς άποστολήν.

Τό Σον Υπουργείον Παιδείας σπείδιμωσιν είναι, νομιζόμεν, να έλθῃ εις έπαφήν με τήν Άρμοδίαν Στρατιωτικήν Υπηρεσίαν και από κοινού να έξετάσουν τό δικαίον των έν λόγω συναδέλφων.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔ. ΤΥΠΟΝ

Ουδέποτε έπεχειρήσαμεν να άρνηθώμεν τάς προσπάθειας του Έπιπαιδευτικού Τύπου διά τήν βελτίωσιν των εκπαιδευτικών πραγμάτων.

Πέραν όμως τούτου όφειλομεν να σημειώσωμεν ότι μείνει άδικαιολόγητον πώς ο Έκπ. Τύπος έφιλοξένησεν έπιστολήν, δι' ης ού μόνον σημειούται άλλως διαφανώς προς τās Άποφάσεις της ΚΒ'. Γεν. Συνελεύσεως, αλλά και έπιχειρείται διαστοροφή των σκέψεων του κλάδου κινουμένου διά τήν έκπλήρωσιν ένός έννοιου, τό όποιον είχον συλλάβει μεγάλοι μας διδάσκαλοι.

Δέν νομιζέται ο Έκπ. Τύπος ότι, η δημοσιεύσεως άρθρων αντίθέτων προς τās άποφάσεις του κλάδου, χωρίς έστω να προηγηται τοιαύτη άρθρων συμφώνων προς τās άποφάσεις, είναι άτοπος;

Έπειτα, τό να μās καλή ο Έκπ. Τύπος να έξεοβλήσωμεν λέξεις σκληράς τι έννοει; Μās άρνείται, άρνείται δηλαδή εις τον κλάδον, και τό δικαίωμα της άμύνης;

Ποϋ εύρίσκει τās άτιμείς φράσεις;

Διά της εις τον Τύπον φιλοξενήσεως έπιστολής, καταγγελλόμεθα ότι δεν αίσθανόμθα έντροπήν έμφανίζοντες τās άποφάσεις του κλάδου και άκόμη διά της αυτής έπιστολής άποδίδονται εις τās άποφάσεις του κλάδου σκοποί και σκέψεις έντελώς ξένοι προς τήν αλήθειαν.

Δέν καταγγείλωμεν τήν διαφωνίαν καταγγείλωμεν τήν παραποίηση της αληθείας. Νομίζεαι ο Έκπαιδ. Τύπος ότι δικαιοδομει να δαχθώμεν άδικαμαρτυρητως συκοφαντούμενον τον κλάδον;

Ο Κ. ΚΑΤΟΥΛΑΣ

Τήν τελευταίαν στιγμήν άπεκλειόσθη του διορισμού του ως Έπιθεωρητής ο συνάδελφος κ. Χρ. Κωτούλας, περιλαμβανόμενος εις τήν πρώτην δεκάδα του πίνακος των έπιτυχόντων εις τόν διαγωνισμόν.

Τό Υπουργείον, δικαιολογούν τήν άνέργειάν του αυτήν, άπαντά ότι προέκυψαν στοιχεία εις βάρος της έννικοφροσύνης του έν λόγω συναδέλφου.

Δέν άμφισβητούμεν καθόλου τήν όποχρέωσιν του Υπουργείου να ξεκαθαρίση τά πράγματα. Έπιθυμούμεν όμως, όπως γίνη η ένδεδειγμένη έρευνα και ζητηθώσιν στοιχεία από πηγάς άξιόπιστους. Διότι πολύ φοβόμεθα, ότι ο έν λόγω συνάδελφος γίνεσται θύμα συκοφαντών και ύπόλων άνθρώπων, κινουμένων προς τοϋτο από έμπαθείς και ταπεινάς μόνον σκέψεις και ούχι από πραγματικήν φιλοπατρίαν.

Ο Σύλλογος Δημίων Σιατίστης διαμαρτύρεται έντόνως διά τήν άδικίαν αυτήν και δεν έχομεν λόγους ειμή να παραδεχθώμεν τās άπόψεις του, δεδομένου άλλως τε ότι ο φάκελλος του κ. Κωτούλας πολλήν τήν έρευναν ύπέστη από τήν άρμοδίαν Έπιτροπήν πρό της έκδόσεως των άποτελεσμάτων του διαγωνισμού.

ΚΑΝΙΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Παρά τάς διατεθείσας αξιολόγους πιστώσεις διά τον διορισμόν νέων δημίων, τά κατ' εις τήν Δημοτικήν Έκπαιδευσιαν παρμένονσιν είστέι τεράστια.

Και δεν είναι μόνον ταυτα εις τά σχολεία της Β. Ελλάδος. Όλοι αι περιφερείαι της Ν. Ελλάδος άντιμαρτυρίζουν έλλειψιν προσωπικού. Εις τήν περιφερείαν Καλαμών έπί παραδείγ. ματι, ύπόχουν 50 θέσεις κενάι. Παρ' όλην τήν προσπάθειαν του έκπ. Έπιθεωρητου, όπως έννοκονομήση τήν κατώτασιν δι' άποσπάσεως, δυστυχώς παρμένονσιν πολλά σχολεία κλειστά και μάλιστα μερικά εξ αυτών έκλεισαν από τό 1940!!

Η αυτή περίπου κατάστασις παρατηρείται και εις τήν περιφερείαν Άργονίου όπου εις έκαστον δημίων άντιστοιχούν άνω των 150 μαθηταί και τήν τοιαύτην Μεσολογίον.

Δέν παραγνωρίζομεν τās οικονομικάς δυσχερείας του Κράτους, ούτε άμφισβητούμεν τό ένδιαφέρον του έν προκειμένω. Αλλά η πραγματικότητα είναι τραγική. Έθνική Έπιταγή είναι να μη μείνη πλέον κανένα Σχολείον κλειστό και άόληπτος διαπάνη προς τον σκοπόν αυτόν άποτελεί έκπληρωσιν ύψιούτου Έθνικού χρέους.

Ο ΝΕΟΣ ΜΥΡΗΛ

Πρώτον βλίπω τό σχολείον και κατόπιν τήν Έκκλησίαν. Τό έγκόλιον μου τίθημι εις τήν διάθεσίνοσας. Προσφέρω τό Μητροπολιτικόν Οικημα διά τήν στεγάσιν των μαθητών μας.

Είναι τα θερμά λόγια ένός νέου Μυρηλή, του νέου Μητροπολίτου Τριφυλλίας κ. Δαμασκηνού κατά τήν πρώτην του έπισκεψιν εις τά σχολεία Κυπαρισσίας.

Συνισιδόντες οι λόγοι οδτοι θερμότητην συμπαραστάσιν της Έκκλησίας εις τό έπίμοχον έργον του δημίου, τιμούν έξαιρετικά τον νέον Ίεράρχην και μεγαλήτην προκολουν τήν συγκίνησιν μας.

Η τοιαύτη άναγνώρισις της άποστολής του Δημοτικού σχολείου, του θεμελίου τοϋτου του Έθνικού Οικοδομηματος, και η έπίδειξις τοσαύτης στοργής προς αυτό, μās ένθαρρύνουν εις τήν έλλιπίδα, ότι συντόμως θα άντατελούμεν καλύτερα ήμέρας διά τήν χάραν αυτήν και μās ένδυναμώσουν εις τους εύγενεις μας άγώνας.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Την 3ην 'Ιουνίου επεσκέφθη την 'Εκπαιδευτικὴν Περιφέρειάν μας προερχόμενος ἐκ Κοζάνης ὁ Γενικός 'Επιθεωρητής τῆς Γ' Γεν. 'Επιθεωρητικῆς Στοιχείου 'Εκπαίδευσως κ. Εὐάγγελος Πιπαιδιάνου.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Γενικοῦ ἀνεμάντο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1940 καὶ ἐπραγματοποιήθη μετὰ ὀλόκληρον δεκαετίαν οὐδεὶν.

Ὁ κ. Γεν. 'Επιθεωρητής μας, τὸν ὅποιον χαρακτηρίζει ἡ φρόνησις, ἡ ἀρτία παιδαγωγικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ κατάρτισις καὶ ὁ βαθὺς λόγος καὶ ἀγάπη του πρὸς τὴν Διη. 'Εκπαίδευσιν καὶ τὸν λειτουργὸν τῆς, εἶρε τὴν ἐκκαίριον μὲ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Γρεβενὰ καὶ τὴν περιφέρειαν αὐτῶν, ἥτις θεωρεῖται ὁπὸ τῶν πολλῶν ὡς τόπος ἐξορίας καὶ ἔχει παραμεληθῆ, νὰ ἐκδηλώσῃ ὅλην τὴν στοργὴν του καὶ νὰ ἀποκομίσῃ τὰς ἀρίστους τῶν ἐντυπώσεων ἐκ τοῦ ἐπιταλουμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ ἡμῶν ἔργου 'Επιθεωρητοῦ καὶ διδασκάλων, οἵτινες κατὰ τῶν χρόνων τοῦ ἔπαράτου ὀλοκοκμοῦ ἐπιποιοῦσι ἐκτὸς τῆς ὀλοψύχου ἀφοσιώσεώς των εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὸ παιδί, ἐκράτησαν ἀνεχθῆμεν τὸ δῆλον ἀνά χειρὰς. Διδόντες πρῶτον πάντοτε τὸ παράδειγμα τῆς ἀγαπητικῆς καὶ τῆς ὑπὲρ Πατρίδος ἀσθένειας δὲν ἐπέτρεξαν νὰ μολύνουν εἰ ἐχθροὶ τὸ χῶμα τῶν Γρεβενῶν, τὸ ὅποιον ἐδόξασεν ὁ καταπὰν Ζιάκας καὶ ἐπότισε μὲ τὸ τιμιὸν αἷμα του ὁ Μητροπολίτης Αἰμιλιανός.

Εὐδὸς ὡς ἀρίστη ὁ κ. Γενικός 'Επιθεωρητής, ἐξήτησε νὰ γνωρίσῃ καὶ τῆς προσωπικῆς ἑαυτοῦ τὸς διδασκάλους τῆς περιφέρειας καὶ σφίξῃ θερμὰ τὸ χεῖρ τῶν ἀφανῶν αὐτῶν ἠρώων τῆς ἀκράσις αὐτῆς γυναικῆς τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Οἱ διδασκαλοὶ προσκαθήμεναι ἔκτισσαν προθύμως καὶ εὐχαριστίας, παρὰ τὴν ραγδαίαν βροχὴν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, νὰ κατέλθουν εἰς Γρεβενὰ, ἵνα γνωρίσουν καὶ ἀκούσουν τῶν πατρικῶν συμβουλῶν καὶ ὁδηγίων τοῦ κ. Γενικοῦ μας.

Οὕτως τὰς μετασχημαθίσαντες ὥρας τῆς 4ης 'Ιουνίου συγκεντρώθησαν εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τοῦ Ἀ' Δημοτικοῦ Σχολείου 40 καὶ πλέον διδῶν καὶ εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν εὐχαριστοῦ ἔκτασις τῆς Γεν. 'Επιθεωρητοῦ, 'Επιθεωρητοῦ τῆς Περιφέρειας μας καὶ διδῶν ἀντιπαύθησαν προσφώνησις καὶ λόγοι ὀψιῆτος σημασίας καὶ οὐδοιότητος διὰ τὰ τὸ σχολεῖον καὶ τὸν ἐργάτην του.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Δημοδιδασκάλων κ. Μιλ. Παπαθανασίου λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον εἰς τὴν συγκέντωσιν ταύτην πᾶσαν τὴν ὀμίαν τὸν κ. Γεν. 'Επιθεωρητὴν ἐκ μέρους διὰ τῶν διδῶν, διότι περιδῶν πάντα κίνδυνον, κόπους καὶ μόχθους ἐπεσκέφθη τὴν ἀκραίαν αὐτὴν περιφέρειαν, τῆς ὅποιος ὁ κάτοικος θὰ εἶναι εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπερήφανοι ἐπειδὴ γειτονέουσι μὲ τὴν Πίνδον καὶ τὸν Γράμμον, ὅπου τὰ ἠρωικά Ἑλληνόπουλα προέτασαν τὰ στήθη των καὶ ἔχουσα τὸ αἷμα των πολεμοῦντα κατὰ τῶν καταλυτῶν τῆς Ἐλευθερίας.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνέπτυξε δι' ἄλλων ὁπὸ ποίας δυσμενῆς συνθήκας ἐξελθῶσαν καὶ ἐκπληροῦν εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ ὑψηλὸν καθῆκόν των οἱ διδῶν τῆς περιφέρειας. Ἐξήτησε τὴν συνδρομὴν τοῦ κ. Γενικοῦ διὰ τὴν ἐπιλύσιν τῶν πολλῶν καὶ ἀπὸ ἐτῶν ἀλότων ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων καὶ ἀναγκῶν τῆς περιφέρειας (πληρώσει κανὼν θέσεως σχολείων, προσαγωγὰς τοῦτων, πληθώρα μαθητῶν, ἀνέγερσις πυρποληθῶν διδακτηρίων καὶ ἀνέγερσις νέων κ.λ.π.). Στὸν τοῖς ἄλλοις ἀνέφερεν, ὅτι εἰς τὴν μετὰ θρησκυλικῆς εὐλαρείας ἐπιτέλειον τοῦ καθήκοντος, τὸ παράδειγμα δίδει πάντοτε ὁ κατὰ πάντα ἀξιὸς 'Επιθεωρητής μας κ. Κ. Κυ-

ρές, ὅστις ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐνταῦθα ἐγκαταστάσεώς του ἔδωσε πνοὴν εἰς τὴν περιφέρειαν, γενόμενος τὸ ἀξιόμιμον παράδειγμα.

Μετὰ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου ἔλαβε τὸν λόγον ὁ δραστήριος καὶ ὁ πάντοτε ἀνήσυχος διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα τῆς Περιφέρειας ἡμῶν 'Επιθεωρητής μας κ. Κ. Κυρές, ὅστις ἐν ἀρχῇ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν καὶ συγκίνησιν, ἥτις πλημμυρίζει τὰς ψυχὰς διδῶν, 'Επιθεωρητοῦ καὶ διδασκάλων, διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Γενικοῦ, εὐχρηστίας εἰς αὐτὸν ὀλοψύχως καὶ ἐξ ὀνόματος διὰ τὸ καλῶς ἤλαβε.

Ἐν συνεχείᾳ ἐπέλεξε δι' ὀλίγων τοῦ ἐγκώμιον τοῦ κ. Γενικοῦ διὰ τὴν ἐργατικότητά του, τὴν μόρφωσίν του καὶ διὰ τὴν ἀγάπην, τὴν ὅποιαν τρέφει πρὸς τὸ σχολεῖον, τὸν τρόφιμόν του καὶ τὸν διδασκαλόν.

Ἀνέφερεν ὁμοίως δι' ὀλίγων τὴν ἐπιταλουμένην ἔργασιν ἐκ μέρους διδῶν τῶν διδῶν τῆς περιφέρειας καὶ ἐτόνισε τὴν πολυτίμον συμβο-

Συνάδελφε,

Νὰ ἐγγράψῃ: τὸ Σχολεῖόν σου συνδρομήσῃ εἰς τὸ Διδ. Βῆμα. Εἶναι τοῦτο ἀπόφραξις τῆς Ὀμοσπονδίας. Ἐστὶ θὰ ἀνταποκρισώμεν τὴν δαπάνην ἐκτικώσεως τοῦ ἐλευθέρου ἀναγνώστατος διὰ τὸ Μεγάρων.

λὴν των, ἥν παρέχουν ἀπαντες διὰ τῆς ἐργασίας των εἰς τὸ βάρδι καὶ πολυσχιδῆς ἔργων των. Ἐτόνισεν ὅτι οἱ διδῶν ἐν τῇ Περιφερείᾳ ταύτῃ εἶναι οἱ θεματοφύλακες ἀπ' ἐνὸς τῆς τιμῆς καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἔθνους καὶ οἱ συνεχιστὰι τῶν διδασκάλων τοῦ Γένους ἀπ' ἑτέρου.

Παρακαλεῖ εἶτα τὸν κ. Γενικόν, ὅπως παραμείνῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσώτερος ἡμέρας πλησίον μας, ἵνα μᾶς φωτίσῃ μὲ τὰς σοφὰς συμβουλὰς του, τὰς ἐξηγῆμας ἐκ πάρας θεκάδων ἐτῶν διδασκαλικῆς καὶ 'Επιθεωρητικῆς ζωῆς.

Εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν προσφώνησιν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ μας ἀνταπήνησεν ὁ κ. Γενικός, ὅστις ἐπὶ μίαν οὐδεὶν ὥραν παρέσχε μίαν πνευματικὴν πανδιαιδίαν εἰς ἑαυτοῦ ἡμᾶς.

Ἐν ἀρχῇ ἐξέφρασε τὴν ἰδιαιτέραν χαρὰν τῶν διδῶν εὐρίσκοντα μετὰ τῶν ἀκριτῶν διδασκάλων του, οἵτινες, ὡς εἶπεν, εἶναι οἱ ὀμεικτοὶ τῆς ἀριστείας Ἑλλάδος. Διὰ φωτεινῶν συμβουλῶν καὶ παραδειγματῶν ἀνάστησε τὸ ἔργον τοῦ δημῶντος, ὅστις, ὡς εἶπε, ἐμπειρικῆς ἐντότις τοῦ ἀκνωτον πηγὴν δυνάμεως, δυνάμενος δι' αὐτῆς νὰ μεταβάλλῃ ψυχὰς καὶ χαρακτήρας. Συνέστησε, προερχόμενος ἐξ αὐτοῦ, ὁπομονην καὶ ἐπιμονην εἰς τὸ ἔργον μας καὶ ἀγάπην πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ τὸ παιδί.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦτου ἔκαμε μίαν χαρακτηριστικὴν καὶ εὐστοχῶσαν τὴν παρομοίωσιν τῆς ἐντολής τοῦ Θεοῦ: «Ἄγαπα τὸν Θεόν σου δι' ἧλθ τῆς ψυχῆς σου, δι' ἧλθ τῆς καρδίας σου καὶ δι' ἧλθ τῆς ἰσχύος σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτοῦ», διὰ τοῦ ἀγάπα τὸ σχολεῖον σου δι' ἧλθ τῆς ψυχῆς σου, δι' ἧλθ τῆς διανοίας σου, δι' ἧλθ τῆς ἰσχύος σου καὶ τὸ παιδί ὡς σεαυτοῦ.

Καταλήγων δὲν ἀπέκρυψε τὴν χαρὰν του καὶ τὴν εὐχαριστήσιν του δι' ὅσα βλέπει νὰ ἐπιταλοῦνται ἐν τῇ Περιφερείᾳ ὁπὸ τὴν ἐπιτοπίαν καὶ τὴν καθοδήγησιν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ μας καὶ ἐξεδήλωσε τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον του νὰ τῆς τὴν συντελουμένην ἔργασιν του πρὸς ἑαυτοῦ τομεῖς.

Καὶ πράγματι συναθεωρούμενος ὁπὸ τοῦ κ. 'Επιθεωρητοῦ μας καὶ τῶν Διδῶν τῶν σχολείων κ. κ. Κ. Βουλγαρίδου καὶ Μιλτ. Παπαθανασίου, ἐπεσκέφθη τὰς δύο ἀνεγερθείσας μα-

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ὈΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν ἐπληροφόρηθῃ ὁ διδασκαλικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀπόφ. κ. Β'. Γενικός Συνελευσθεὶς διὰ τῆς πραγματοποιήσας ἐνός σημαντικοῦ ἔργου ἐνός ἀποτελέσῃ σαθρῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως καὶ θὰ εἴη σημαντικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς πνευματικῆς στάθμης τῆς χώρας μας.

Καὶ ἡ πραγματικὴ ἐνός τοιούτου ἔργου εἶναι περισσώτερον ἀσφαλῆς διὰ τὴν ἀναλαμβάνον ἐπὶ τῶν ἁμῶν καὶ ὁ δραστήριος καὶ ἰκανοὶ ἄνθρωποι τοῦ ἀγαθῶν τὴν Διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας μας.

Θὰ ἴητο περικεῖν κάθε ἕκαστος τῆς ὀφειλάς τοῦ μεγάρου τῆς Ὀμοσπονδίας διὰ τοὺς καλούς συναδέλφους, διότι εἶναι γαστήρ εἰς αὐτούς, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀκαταμάχητον ἐπιταλομένην ἰδέαν τοῦ μεγάρου, ὁ διδασκαλικὸς κόσμος τῆς περιέβαλε μὲ συμπάθειαν καὶ μὲ τὸν ἀνιδιοτελεῖ ἐνθουσιασμὸν ποὺ χαρακτηρίζει τὸν Ἑλληνα διδασκαλόν, προσέφερε ὅσα ἴδύνατο ἐκ τοῦ ὑπερημίτου του.

Γράφοντες μόνον ὀλίγας γραμμὰς πρῶτον διὰ τὰ καταποιοσθῶν οἱ χίλιοι πεντακόσιοι νεοδιορισθέντες οὐκ ἀνεβόλῃ, τὸ νέον καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἀίμα ποὺ ἔφρασαν προσφάτως εἰς τὰς φλέβας τοῦ κλάδου μας, δεύτερον νὰ ἀνοίξωμεν μίαν καλοκροαισθητὸν συζήτησιν μετὰ σκοπόν ν' ἀκουσθῶν αἱ γνώμαι τοῦ κλάδου διὰ τὴν καλλίτερον ἐπιτυχίαν μᾶς τοιαύτης ὑποθέσεως καὶ τρίτον ν' ἀπαντήσωμεν πρὸς ἑνα διδασκαλόν ὁ ὅποιος εἰς τὸ τελευταῖον μὲ ἐπικεφαλίδαν «Τὸ μέγαρον θεατῆρ τὴν πραγματοποιήσας τοῦ μεγάρου ὡς παραμύθημα... ὡς στίχον 2 ἢ 5 ἢ 100 δασκάλων γὰρ νὰ καίωμεν τάβλι καὶ δεῖ εἶναι νεοσπὴ τὸ ζήτημα μέγαρον ἡμεῖς, ἀπὸ τὰ 3/4 τοῦ διδασκαλικοῦ μέγαρον δὲν ἔχουν τὴν εὐτελεῖ δυνάμειν τὰ ἐπιτελεῖται εἰς τῆς ἐβδομάδος κ.λ.π. κ.λ.π.

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ μεγάρου τῆς Ὀμοσπονδίας δὲν πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὀλίγα πρόσωπα ποὺ ἀποταλοῦν τὴν διοίκησιν καὶ τὰ ὅποια ἔρχονται καὶ παρερχονται, οὐδὲ τοὺς χίλιους διδασκάλους τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσος οἱ ὅποιοι ἔρχονται μετὰ πολυτεῖς ὑπηρεσίαν ἐκ τῆς ὑκαίθρου καὶ δημοτικῆς παρέρχονται καὶ ἐκείνοι θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν κλάδον ὀλοκλήρον.

Θὰ εἴη ἐκεῖ ὁ κλάδος τὰ γραφεῖα τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ ἐκατομύρια ποὺ πληρώνει ἐτήσιως δι' ἐνοίκια. Θὰ εἴη ἐκεῖ τὰ γραφεῖα τοῦ διδασκαλικοῦ Βῆματος καὶ ἐνός περιοδικῶν ἀπαρατήτου διὰ τὸν κλάδον. Θὰ εἴη τὸ τηλεφῶνον διὰ τὰ δύναται ὁ διδασκαλικὸς τῆς ἀπομακρομένης ἑλληνικῆς γωνίας νὰ ἐνεργησῇ ἕκαστος τὴν ὑργάνωσιν του δι' ὑπόθεσιν του. Θὰ στεγάσῃ μίαν διανεμητικὴν βιβλιοθήκην, μὲ παραστήματα εἰς ἅλας τὰς ἑσθὰς τῶν συλλόγων πρὸς ἐπιμόρφωσιν τῶν ἀπομακρομένων συναδέλφων. Θὰ στεγάσῃ ὡς οἰκοτροφῶν τὰ σπουδάζοντα τέκνα τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς ὑκαίθρου. Θὰ στεγάσῃ ἐκεῖ μέρη τῶν ἀνωτέρων Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν. Θὰ στεγάσῃ

νίμους ἐστίας, τὸν πρότυπον ὑποδελγματικὸν κόπος κήπον, τὴν θανειοτικὴν βιβλιοθήκην τῆς Περιφέρειας καὶ εἶδεν ἔλα τὰ ἐποπτικὰ μέσα διδῶν τῶν διαφόρων μαθημάτων, ἔργον τῶν διδῶν καὶ μαθητῶν, δι' ὧν εἰς τὸ σχολεῖα μᾶς γίνονται τοιαῦτα διδασκαλίας, οἵαι ἐν τοῖς Πρωτότοις τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν.

Παρ' ὅλην τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν, τὴν ὅποιαν ἐξεδήλωσε, ἵνα παραμείνῃ περισσώτερος ἡμέρας, ἐν τούτοις δὲν ἠδυνήθη καὶ μετὰ διήμερον ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς τὴν ἑσθάν του, ἀπαιχόμενος νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἄλλας Ἑκπαιδευτικὰς Περιφέρειας.

Μιλτ. Παπαθανασίου
Πρόεδρος Διδῶν Γρεβενῶν

ἐκεῖ μίαν βιβλιοθήκην μὲ ἐπιστημολογικὰ βιβλία, νὰ δύναται νὰ μελετοῦν ἀδαπῶν τὰ σπουδάζοντα τέκνα τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Θὰ στεγάσῃ τὸ Μουσεῖον τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως, ποὺ θὰ εἶναι ἡ ζῶσα ἱστορία τῶν πλουσιοτέρων εἰς ἅλας ἰδιοῖδη διδασκαλῶν τοῦ τόπου. Θὰ εἴη ἐκεῖ μίαν εὐρείαν αἴθουσαν διὰ τὰς γενικάς συνελεύσεις τοῦ κλάδου, διὰ τὰ διεθνεῖ διδασκαλικά συνέδρια, διὰ τὰ συνέδρια τῶν Ἐπιθεωρητῶν, διὰ διαλέξεις ἀπὸ ἐκλεκτῶν διδασκάλων, δι' ἐκθέσεις χειροτεχνίας μὲ συμμετοχὴν τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν τῆς χώρας. Ποσοὶ φιλόδοξοι προστάθῃαι διδασκαλῶν καὶ ἰδία διδασκαλιῶν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτου δὲν μένουσιν ἀγνωστοὶ εἰς ἑνα πνευματικῶν ἀνώτερον κοινόν; Εἰς τὴν αἰθουσαν αὐτὴν διὰ τιμηθῶν ἐν ἐπισημῶν τελετῇ αἱ ἐξαιρετικαὶ πράξεις τοῦ κλάδου, εἰς δὲ τοὺς τοίχους τῆς θ' ἀνεστηθῶν διὰ τιμημένα σύμβολα τοῦ κλάδου, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, αἱ εἰκόνας τῆς Ἐθνομάρτυρος ἠρωίδος Παπαθανασίου καὶ ἰσοῦν καὶ τῶσαν ἄλλων. Ἐῶα καὶ ἐγὼ ἔχω μίαν ἀντίφωρον, θὰ χωρέσων τάχα;

Τέλος εἰς τὴν ἀναστοχολιστὴν αὐτὴν τοῦ μεγάρου δὲ τοποθετήσῃ τὸ μνημεῖον «Στὸν ἀγνωστὸν δασκαλόν», ὅπου αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θὰ καταδέξωνται τὸν στέφανόν τῆς παγκοσμίου ἐγνωμοσύνης; Ἄν εἴη ὁμοίως καὶ ἑνα χῶρον ὅπου νὰ δύναται αἱ συναδέλφωι ποὺ ἔρχονται εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ ἐπὶκοῦν ἐν κοτήρῳ ψυχροῦ ὕδατος καὶ αὐτὸς ὁ χῶρος μᾶς εἶναι ἀπαραίτητος. Ὁ κλάδος δὲν ἀσκετάται νὰ ἰδρῶσιν κέντρον γιὰ τάβλι, ὅπως πιστεύει ὁ συνάδελφος, ἀλλὰ κέντρον ἀπὸ τὸ ὅποιον νὰ ξεκινῶν διὰ τὰ πέρατα τῆς γῆς ὅσα αἱ Ἀθήνας καὶ ἡ Βηθλεὴμ μᾶς ἐδίδαξαν. Θέλει μίαν βῆσαν κίβωτον τῆς διαθήκης εἰς τὴν ὁδοῦν νὰ φυλάξῃ τὰ ἑσθὰ καὶ τὰ ὅσα τοῦ γένους καὶ τῆς φυλῆς μας.

Καὶ θὰ κέρημ τὸ καθῆκόν του ὁ κλάδος. Θὰ πευθοχρήσῃ μὲ πρῶτον εἰς τὰς ὀδηγίας τῶν σεμνῶν ἀνθρώπων τῆς Διοικήσεως καὶ θὰ τοῦ βοηθήσῃ, ἀπὸ ἄλλωσιν εἶναι νωπὴ ἀνάμνη ἡ ἐντολή ποὺ τοῦ ἔδωκεν.

Καὶ ὅταν ἐκείνοι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν ἀμείριστον συνδρομὴν τοῦ κλάδου φέρων εἰς πέρας τὸ βάρδι ἀλλὰ θετοῦν αὐτὸ ἔργον τοῦ ἀπὸ σκεπθῶν, ἐκείνοι ἢ ἄλλοι ποὺ θὰ τοῖς διαδεδοθῶν κατὰ τὴν γῆν καὶ διὰ τὴν ὑτέριον τῶν συλλόγων μᾶς τῶν ἐπαρχιῶν.

Καὶ θὰ εὐρουν τὴν λύσιν.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Α. ΚΟΛΟΒΟΣ

Ἐπιστολαὶ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Ἀνδραβίδα 2-11-50

Κύριε Πρόεδρε,
Πιστεύοντας βαθύτατα εἰς τὴν τεραστίαν ἀποστολὴν τοῦ Μεγάρου τῆς Ὀμοσπονδίας μας καὶ ὑπεκινώντας ἀπολύτως εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως, ἐμβάζομεν πρὸς ἡμᾶς δὲ ταχ. ἐπιταγῆς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 800.000, πρὸν διοργανώσεως πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν σχολικῆς ἐορτῆς, ἵνα συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς κατὰ δύναμιν, εἰς τὴν πραγματοποιήσας τῆς λαμπρῆς αὐτῆς προσημασίας.

Ἐπισημ. ἐμβάζομεν ἑτέρας 100.000 δρχ. διὰ τὴν ἐγγράφην εἰς τὸ «Διδ. Βῆμα» τῶν δύο σχολείων μας.

Ἐχόντας ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ πρόσωπα τῆς Διοικήσεως, δηλοῦμεν ὅτι τασόμεθα πιστοὶ τηρητέαι τῆς Μεγάλῆς Ἰδέας καὶ θὰ ἀνεχώρησιν μὲν παντοεισέως τὰς ἐγγυητὰς προσπαθείας σας.

Ἐδχόμενοι εὐδοκῶν τὸ ἀναληφθέντος ἔργου διατελοῦμεν,

Μετὰ τιμῆς
Ἀθ. Πέδουλας, Ἀρ. Ἀσπασίου
Δημῶν Ἀνδραβίδας
Ἑκπ. Περιφ. Ἀμφιλοχίας

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Η ΧΑΡΑ ΜΟΥ

Άγαπητό «Διδακλικό Βήμα»
 'Εδώ σ' ένα απόπειρο και ξένο χω-
 ρίο που ύπηρετώ, αισθάνθηκα σήμερα
 μια άληθινή χαρά. Και καθώς είναι
 φυσικό, σπεύδω να την εκφράσω σ' ένα
 καλύτερο φίλο και σύντροφο τής εφη-
 μιάς μου, δηλαδή σέ Σένα, αγαπητό
 μου «Βήμα»:

Σε διάλειμμα τρεις μαθηταί μου
 έμειναν πιο πίσω πλησίασαν στο φρι-
 χινό τραπέζι του σχολείου. 'Εφέ-
 ραμε, κύριε, την προκαταβολή για το
 βιβλίο που μας είτατε, λέει ο πρώ-
 τος, ο Χρήστος Ασπρογέρακας και
 συγχρόνως φέρνει στο τραπέζι δύο χι-
 λιοδραχμα. Οι άλλοι δύο; είναι «άδελ-
 φια» ο Βασίλης κι ο Βγγέλης: Σαυ-
 δαρέση. Μιλεί ο πρώτος: «Εμείς, κύ-
 ρι»

Συνάδελφε,

Διά κάθε υπόθεσίν σου να απο-
 τεινέσαι ελεύθερα εις το «Γραφείον
 Μερζίνης» τής 'Ομοσπονδίας μας.
 Διεκπεραιώσε ταχέως, ελληκρινής
 μη άδύνατος.

ουε, έφεραμε από χίλιες δραχμές; ό και
 θένας και σε λίγες μέρες θα φέρωμε
 τις άλλες χίλιες».

Σημείωσα τα όνόματά τους σ' ένα
 χαρτί, κοίταξα τα παιδιά μ' ευχίρι-
 στηση καθώς έβγαιναν να παίξου με
 τους συμμαθητές τους στην αυλή και
 συνέχισα την ευχάριστη σκέψη μου: Το
 Μέγαρο τής Διδακλικής; 'Ομοσπον-
 διος, που άρχισε να γίνεται από όνει-
 ρο πραγματικότης! Και το φανταζό-
 μαι πως θάνα εκεί στή φωτολουμέ-
 νη πρωτεύουσα, κάτω από τον Παρθε-
 νώνα. Ψηλό, εκτεταμένο, γιγαντιαίο,
 με τό σοβαρό χωματισμό του, με τις
 καμπυλωτές έξωτερικές γωνίες του, με-
 γαλόπυργο, επιβλητικό! Δέν εισέρχεται
 κανείς απ' το πεζοδρόμιο σ' αυτό
 απ' ευθείας. Το περιτριγυρίζει ένας
 δμορφος καγκλωμένος άνδρακος, σε
 γεωμετρικά εθιζόμενα και κυκλικά
 τμήματα χωρισμένος. 'Ενας πλατύς,
 πεντακάθερος διάδρομος, ανάμεσα από
 τριαντάφυλλα και μενεξέδες, οδηγεί
 στην παλιόρα άρχαίτσοια, διάπλατα
 άνοιχτή έσοδο. Πολλοί ανεβαίνουν και
 κατεβαίνουν τις σκάλες του και νέοι
 και νέες. Είναι τα παιδιά μας, φοιτη-
 ται τώρα. Δέν φοροβούν καθόλου.
 Πατούν στις μύτες των ποδιών και στο
 πρόσωπο τους είναι ζωγραφισμένη ή
 εδύλαβια στο έργο που συντελείται κά-
 τά απ' τους πόλους; εκείνοι! Μέσα
 στις πολυτελέστατες αίθουσές του από
 ρυθα σκόφουν μερικοί με όγκώδεις τό-
 μους και που και που, και σημειώ-
 τών. Χαμηλόφωνα συσκέπτονται έπι-
 λω. Άλλοχώρα, καθαρότητα, άμω,
 ήσυχία, φως άπλετο, πολιεία, έπι-
 βλητικότης είναι ό άγώνας του Μεγά-
 ρου. Έπιβάλλεται σε κάθε έπισκέπτη
 του. Είναι το μέγαρο που θα εξυψώ-
 ση τον 'Ελληνα δάσκαλο σε άνωτερες
 δημιουργικές πνοές! Θα συντελέση όχι
 λίγο, αλλά πολύ να γίνη ό διδάσκα-
 λος πιο άξιος άκόμη αναμορφότης;
 πιο ίκανός ψυχολόγος και πάνω απ'
 όλα πιο δεξιός οδηγός τής χροιάς έπι-
 πίθους του 'Εθνους εις τας φαεινάς λεω-
 φόρους των αινών 'Εθνικών μας! Ιδα-
 νικών, διά μέσου των θυελλών και των
 καταιγίδων, που συνταράσσουν την βή-
 λιον! Γιατί, πριν από τού; Γράμμαθ-
 νες, τα Μπιζάνια και τού; Γράμμαθ-
 νες, η μάχη για τή γλυκειά μας 'Ελλάδα
 δόθηκε και κερδήθηκε απ' τή δασκα-
 λική ψυχή στα θρανία! Και πρώτα
 πρώτα στα μικρά τοπία θρανία των
 Δημοτικών μας Σχολείων! . . .

Πόσο ευχάριστα πέρασε σήμερον ή
 ώρα του διαλείματος! . . . Πόσο άρ-
 χισα από τώρα να σκεπτόμαι και ν' ά-
 γαπώ το Μέγαρο του Δασκάλου, που
 γίνεται πραγματικότητα! . . .
 Έστάθιος Δευτεραίος
 Πανακοφού—Λευκάδος

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΣΧΟΛΙΑΣ

Άφηνε το τραίνο στο σταθμό τής
 Μυρτιάς ό έπισκέπτης και παίρνει το
 άνθηροτικό δραματί, που όδηγεί στη
 Μαθητική Κατασκήνωση Σκ α φ ι α ς .

Σάν φθάσθ στην κορυφή του λό-
 φου, σπαταλά για λίγο και θαυμάζει
 τή μαγευτική τοποθεσία. Άριστέρα
 του πρός το Νότο, βρίσκεται άμφιθεα-
 τρικά χτισμένο στη πλαγιά του βου-
 νού το μικρό χωριό Σ κ α φ ι α ς .
 Δεξιά φαντάζει μεγαλόπρεπη ή ιστο-
 ρική Μονή τής Παναγίας. Μπροστά
 του άπλώνεται το όμορφο δάσος, κάτω
 από τά δέντρα του όποιου, είναι ή
 Μαθητική Κατασκήνωση και συνεχίται
 ή αθρακτική θάλασσα που απλώνεται
 άφηνε τή θροά τής στο πανόρατο
 τοπίο.

Τό καθαρό και όμορφο δάρακι
 λουσιέται στους άφροδ; τής θάλασσας
 και βαλοαμμένο από τή ζωογόνο
 πνοή του δάσους, σύμφητο με τή θέα
 εκείνη μουσική που λέγεται παιδική
 θόρυβος, έρχεται τραγικό να τον
 προεπανέση. Απολαύσετ' απ' τή
 τή σκέψη του άναθεωρητή στα δαμά-
 τια εδχαρισται τον Πάνσοφο Δημι-
 ουργό για τις τόσες όμορφές που μας
 έχει χαρίσει.

Με τή ψυχή γοιτσημένη προχωρεί
 προς τήν Κατασκήνωση. 'Οδός Έδου-
 χίας Καλύδα έχει όνομασθή ό δρό-
 μος που όδηγεί προς τά έκεί. Διαδε-
 ζοντας στην ταρπίλα το όνομα τής
 στοργικής αδελφής που έδωσε και τή
 ζωή τής άκόρη, για να γλυτώσθ τ'
 αγαπημένα αδελφάκια τής απ' τον με-
 γάλο κίνδυνο τής άρπαγής, κατανοεί
 την αίσθηματολογία και τό πνευμα,
 που κυριαρχεί στη Μαθητική Κατα-
 σκήνωση των Δημοτικών Σχολείων
 τής 'Ηλείας.

Βρίσκεται πάλι μπρός στην Κανα-
 σκήνωση. Τά κατακάθαρη άπλοχω-
 ρία έκτείνεται, που χρησιμοποιεί για τή
 γυμναστική και τά παιχνίδια των παι-
 διών και ή όποια όνομασθή «Πλαταία
 Διδακτικού Κανέλλου Καρθίνου». Έ-
 χαι πάρει το όνομα του καλλιηκαρίου,
 που θυσίαστηκε υπέρ τής ελευθερίας
 τής αδάνατης 'Ελλάδος μας, στους
 τελευταίους σκληρούς άγώνας τής.
 Προχωρεί λίγα βήματα κι' άφάλα του
 σταματά. Βγάζει το καπέλλο του και
 σέκείται σε προσοχή. Μπροστά του
 κυριαρχεί ή γαλανόλευκη και κάτσθη
 της βρίσκεται όμορφοφτιασμένος ό ίε-
 ρός βωμός θρησκείας και Πατρίδος.
 Μπρός στο εικονοστάσι του, καισε ά-
 κούρητο καντήλι και παρά μπρός σε
 μεγάλο σχήμα είναι το 'Ελληνικό
 Στέμμα καλλιτεχνικά κερμαμένο με
 άσπρα πετραδάκια.

Με λίγη συγκινήσεως απ' τις πρό-
 τες αυτές άποψέσεις προχωρεί ό έπι-
 σκέπτης; προς τις σκηνές, που είναι
 τοποθετημένες κάτω απ' το όμορφο
 ίσκιό των δέντρων. Στά δεξιά, κάτω
 από τά μεγαλύτερα δέντρα είναι ή
 τραπέζια. Πιο κάτω το μαγειρείο
 και δίπλα ή βρύση με άφθονο διαυγέ-
 στατο νερό. Πλουσιώτατο δίχτυ με ή-
 λεκτροφόρα καλάθια και ηλεκτρικοί
 λαμπτήρες είναι παντού τοποθετημέ-
 νοι και χαρίζουν τά βράδια άπλετο
 φως.

Καταδύνεται προς το Άρχηγείο,
 όπου γίνεται όκετός με πολλή φιλο-
 προσίην απ' το πρόδρομο και άνδου-
 σιδικές προσωπικοί. Δίπλα στο τραπέζι
 πάνω σ' ένα τραπέζι είναι το ραδιό-
 φωνο, που χαρίζει κι' αυτό με τή σιαι-
 ρά του πολλή εδχαριστήση στα παι-
 διά. Μπρός σε 'Άρχηγείο πάνω σ' ένα
 πίνακα διαβάσει το ήμεροση πρόγραμ-
 μα. Άρα 7 π.μ. Έγερσις. 7.10—7.20
 Γυμναστικά Άσκήσεις. 7.20—8. Ά-
 τωμική καθαρότητα—τακτοποιήσις ει-
 δών. 8. Προσκλητήριον-Προσοχή. Έ-
 κπαρισ Σημείας. 8.30. Πρωτόν σόφη-
 μα. 9—10. Όμιλία-τραγούδια. 10—10.30
 Δουρότ στη θάλασσα. 10.30. Πρόγας-

μα. 11—12.15. Περπάκος εις τό θά-
 σος. 12.30. Γεύμα.

2 μ.μ. Σιωπήσθηκον. 2—4.30. Ά-
 νάπαυσις-Γένος. 4.30—5. Τακτοποιή-
 σις σκηνών. 5. Πρόδειπνον. 5.30—7.
 Περπάκος εις γαιονικά θραία το-
 πετα. 7. Προσκλητήριον-Άναφορά. Έ-
 πιστολή Σημείας. 7—8. Τραγούδια-
 χορός. 8—9. Δείπνον-Ψωγαγία. 9.30
 Σιωπήσθηκον.

Με γρήγορη έρευνητική ματιά δια-
 πιστώνει ό έπισκέπτης τήν όμορφη
 διαρρύθμισιν των σκηνών, τήν τάξη,
 τήν καθαριότητα, τήν άγάπη και τό
 άνδρακτικό του προσωπικού προς τά
 παιδιά. 'Απ' τή συζήτησή του με τό
 προσωπικό και τά παιδιά έξακριβώνεται,
 ότι τό έδωματολόγιον είναι πλουσιώ-
 τατον και τά φρέσκα ποικίλα και ά-
 φρονα. Όλοι ται αι διατεθείσας και
 έξακριβώσις άπαληθεύονται από τήν
 έκδηλη χαρά και ζωηρότητα των παι-
 διών και από τον άνδρακτισμό τους εκ
 τής ζωής τής Κατασκήνωσεως.

'Καταθροισαόμενος κι' ό έπισκέ-
 πτης από τά όσα είδα και άντελήθη,
 σήγγιει σήγγιες τό χέρι του 'Επιθεω-
 ρητόδ κ. Κωνστ. Σαρκεραμοπούλου
 που φερμαίνονται ρηθμιστό της χαρού-
 ρερνης αβτής ζωής, συγχαίρει θερμά
 τον Άρχηγό κ. Π. Μπακάλη και όλο
 τό προσωπικό για τήν άγάπη και τήν
 έπιστοσύ των προς τό παιδί και φου-
 γοντας μονολογεί: 'Ανά ή καλύτερη
 φροντίδα από τήν όποία πρέπει να έ-
 κινώσθαι, για να φτιάξωμε μία και-
 νογόρη 'Ελλάδα. Μιά 'Ελλάδα ίσχυρά
 και εδτυχιωμένη, που είναι τ' όνειρό
 μας.

Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥΔΟΥ ΔΗΜΟΥ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Γενομένων άρχαιρεσιών προς άνά-
 θεϊν Διοικήσι. Συμβούλων έβελγησών
 οι κείσθη:

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΙΛΙΚΙΣ

Πρόεδρος	Δημ. Δροσόπουλος
'Αντιδρος	Νιλ. Κιλιάνης
Ταμίας	'Ελληνική Βελίκη
Γεν. Γρ. μμ.	Γεώρ. Δούκας
Μέλη	Μιλτ. Διονυσιάδης

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Πρόεδρος	Βασίλ. Τσώνης
'Αντιδρος	Νικ. Κορδής
Γραμματέδ;	Γεώρ. Γώγος
Ταμίας	Βασίλ. Μάκκας
Μέλη	Εύγενία Κύρκου

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ

Πρόεδρος	'Ηλ. Ζημιαγίτης
'Αντιδρος	Ν. Πατισούρας
Ταμίας	Ν. Χατζησυσμίου
Γραμμ.	'Ηλ. Παπαχαλαράκους
Μέλη	Κ. Σακελλάρη;

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Περ. Παπαδόπουλον—Πάτρας. 'Υ-
 ποχρεούθη άμόνον εις τήν καταβολήν
 τής εκ 8.000 δραχμών διαφοράς. 'Ο
 Σύλλογος σας να σάς συμπεριλάβη εις
 τάς καταστάσεις του άνευ άλλης εκ-
 τοβολής.

Σύλλογον άράμας. Διδ. Βήμα απο-
 στέλεται συνάδ. Γεώρ. Καπάλαν νέαν
 διευθύνου τον.

Ελ. Δραγλίση.—Έσταθθα. Παρα-
 κολέσθη να σταλείς τό θέμα σας εις
 τό Γραφείο μας, και θα δημοσιευθί
 εις τό Δ. Βήμα, έφ' όσον κριθή Δημο-
 οεισόμεον.

Διευθύνσις σικαφίνας τό όλοφ 5
 8 1 του Α. Ν. 1932/1938
 Έπιόσις Διδ. 'Ομοσπονδία 'Ελλάδος
 Πρόεδρος: ΘΕΟΔ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
 Διευθύνσις Τυπογραφείον
 ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ
 Κωνσταντία Τυπόδ 473

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΟΛΟΓΩΝ ΑΕΓΚΛΑΟΣ

Λευκάς 11-10-30

Π ρ ο δ ς

Τήν Διδύκην 'Ομνβίαν 'Ελλάδος

Στις 23 παρελθόντες μινές συνα-
 κροτήθη τακτική Γενική Συνέλευ-
 σις του Συλλόγου μας, στην όποιαν πα-
 ρεσβήθησαν όλα σχεδόν τά μέλη του
 Συλλόγου.

Θέματα τής συνελεύσεως ήσαν:

- 1) Δογοδοσία άπαρχομένου Διοικητ. Συμβούλου.
- 2) Δογοδοσία του άντιπροσώπου στην ΕΒ'. Γεν. Συνέλευσις τής 'Ομοσπονδίας.
- 3) Άρχαιρεσία.
- 4) Άπο ένακρίθησαν άνατιφυλάκτως τά πεπραγμένα τόνον του άπαρχομένου Διοικητ. Συμβούλου, όσον και του άντιπροσώπου του Συλλόγου εις τήν ΕΒ'. Γεν. Συνέλευσις κ. Κων. Αδζαρη, έβγάτο ή έκλογή νέου Διοικητικού Συμβούλου και 'Εβελγητικής 'Επιτροπής.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον άπατε-
 λάθη εκ των έξής:

- 1) Κων. Αδζαρη, Πρόδρου,
- 2) Ίωάν. Βαζίρα, Άντιπρόδρου,
- 3) Έδωτ. Δευτεραίος, Γραμματέας,
- 4) Άνκοστας. Παπακωστοπούλου, Ταμίου και
- 5) Θωμά Κατωπέδη, μέλους.

Η δέ έβελγητική επιτροπή εκ των:

- 1) Μιχαήλ Αδζαρη,
- 2) Άγγέλου Φίλιππα και
- 3) Παν. Κουτινική.

Μά Συνάδελφικοίς χειριστέμοις
 'Ο Πρόδρος 'Ο Γραμματέας
 Κων. Αδζαρη Έδωτ. Δευτεραίος
 Σ. Α. Εις τήν νέαν Διοικήσιν του
 Συλλόγου εύχόμεθα έπιτυχίαν.

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ

	Δραχ.
Στεφανάνκος Παν. τ. 'Επι- θωσ. Δημ. Σχολ.	200.000
Δημ. Σχολ. Άνδραβίδας Θεόδ. Άνταπόπουλος Πρό- δρος Διδύκης 'Ομοσπονδίας Γεώργ. Μαροζιώτης Γεν. Γραμματέδ; Διδύκης 'Ομνβίας	300.000 500.000 500.000

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Διδακλικόν Βήμα—'Αθήνας

Άθηροδιδασκαλικόί Σίος μνήμονες βα-
 ροτάτες κληρονομίας μεγάλων του γέ-
 νους Διδασκάλων και συνεχισται έρ-
 γου μεγάλων τέκνων Σίου Κοραή και
 Τύχραη, συναλεθόντες σήμερον 18ην
 'Οκτωβρίου 1930 πανθήμερον Γενικόν
 Παιδαγωγικόν Συνέδριον, παρουσία Γενι-
 κόδ 'Επιθεωρητόδ Θεοφανοπούλου και
 'Επιθεωρητόδ Μπάλλα, διαδηλο-
 ύμεν πιστιν προς αδάνατα, αίθια και
 άκατάλυτα Ιωανικά 'Ελληνικής Φυλής
 σπάρθρον εδλαδώς νούν και καρδίαν
 προς όπαι πίσσεως και Πατρίδος πα-
 σόντας, Ισταμάθα πλεονόν άγωνίζομε-
 νος όπαι ελευθερίας και άληθοδς Δη-
 μοκρατίας ήρωϊκού στρατόδ μας, κα-
 ταταδικάόμεν έπάρατον κομμουνιστόν
 έκφραζόμεν άθνωμοσύνην προς μεγά-
 λην δημοκρατίαν 'Ηνωμένων Πολιτειών
 'Αμερικής, δι' όσα όπαι πατρίδος ήμερον
 και ελευθερίας τό κόσμου προσφέρ-
 ούμεθα έκκλησίον κεπολιτισμόν
 κόσμου διά τον έμεσον άπανατρι-
 σμόν 28.000 έλληνοπαίδων άπαχθέν-
 τον όπαι ελευθερίας και άποδ-
 όσιον τόταν άγκάλας μητρόδ Πατρί-
 δος, Καίρειζόμεν συναδέλφους και
 λαόν Κύπρου και έξορίζομεν ίσχυ-
 ροδς γής, όπας, εν όνόματι πολιτι-
 σμόδ και άνθρωπιοδ θελήσοσιν απο-
 δέσσαι δικαιοσύνην μαρτυρήν μεγα-
 λήσων.
 Έντολή Συνεδρίου
 'Εμ. Θεοφίλλος, Έ. Κτεροσυνταλτήδ,
 Άνδρ. Γιαννουμάδ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ Α. Ν. ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

—Δι' αποφάσεως του υπουργείου Έσωτερικών εγκρίνεται ή δι' αριθ. 3749 απόφασις Δημοτικού Συμβουλίου Δάφνης— Άχατος περί αναγκ. απαλλοτριώσεως οικοπέδου μετά έρεπιόμενου εν αυτόν οικίκου διά την διεύρυνση της δημοτ. πλατείας.

—Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών υπάρχουν εξεφής εις την περιφέρειαν της οίκον. Έφορις Ταμείου Ναούσης αι Κοινότητες Πολυπλάτανου και Ζερβοχωρίου.

—Δι' αποφάσεως του υπουργού των Δημοσίων Έργων εγκρίνεται ή όπερ του Δημοσίου και δαπάναις αυτού αναγκαστική απαλλοτριώσις τών εκτάσεων διαγράμματος κτηματολογικού πίνακος μηχανικού Σπ. Χαυμουζιάδη ως αναγκαιουσών διά την κατασκευή της διαπλατύσεως και έκτροφη της κοίτης του ποταμού Πηνειού—Ήλιεας.

—Δι' αποφάσεως του υπουργού των ΤΤΤ παρέχεται εις τους διευθύνοντας Κοινοτικά Ταχ. Γραφεία μηνιαία επιχορήγησις Γραφ. ύλης εκ Δραχμών 20,000.

—Δι' αποφάσεως υπουργού Άνοικοδομήσεως μεταβιβάζεται εις τήν περιφερειακόν Διτην 13ης Περιφ. Άνοικοδομήσεως Χαλινών ή δικαιοδοσία του, ίνα αποφαινηται περί του οικοδομησίου ή μη αποκλεισμένων και μη τακτοποιημένων οικοπέδων και επί τών όρων οικοδομήσεως επί αυτών κατά την εφαρμογήν τών ρυμοτομικών σχεδίων περιφέρειας αυτού.

—Δι' αποφάσεως του Υπουργού Μεταφορών όρίζεται αστική λεωφορειακή περιοχή πόλεως Ρεθύμνης έκτινος 5.500 μέτρ. από του κέντρου της πόλεως.

—Δι' αποφάσεως του υπουργού Οικονομικών παρέχεται έγγραφος του Έλλην. Δημοσίου όπερ της Τραπεζής Ελλάδος διά την παρ' αυτής χορήγησιν πιστώσεως δραχ. 200,000,000 εις τόν Συνεταιρισμόν ύπαλλήλων υπουργείου Έφοδιασμού και Διανομών επί τόκω 3ο/ο διά την προμήθειαν καταναλωτικών αγαθών και την διανομήν τούτων εις τά μέλη του.

—Διά Β. Δ. κηρύσσεται αναγκ. απαλλοτριωτέον λόγω δημοσίας ώφελείας ήτοι πρός άνέγερσιν Σανατορίου εν θέσει Ταράτος Λαμίας γήπεδον έμβαδού 76.080 τ. μέτρων.

—Διά του όπ' αριθ. 151050 Άν. Νόμου άπεφασίσθη ή λειτουργία Κτηνιατρικής Σχολής παρά τω Πανεπιστημίο Έθνομικόν από του Πανεπιστημ. έτους 1950—51.

Αι διά την λειτουργίαν της σχολής ίδρυόμεναι τακτικά έθρα ειναί αι έξής :

- 1) Έθρα Περιγραφικής, Άνατομικής και Έκτιμητικής τών κατοικίδιων ζώων.
- 2) Έθρα φυσιολογίας.
- 3) Γενικής και Ειδικής Παθολογικής Άνατομικής.
- 4) Έθρα Κλινικής Παθολογίας.
- 5) Χειρουργικής.
- 6) Παθολογίας Βοοειδών και Μαιευτικής.
- 7) Μικροβιολογίας και παρασιτολογίας.

Ή φοίτησις των μαθητών 5)ής.

—Διά Β. Δ.τος οι Συνοικισμοί Γρά—Λυγιάς, Πλακουριών και Πετρούριων άποσπάμενοι τού εις όν νυν υπάρχουν Δημοτ. Ίερατείας άναγορίζονται εις ίδιαν Κοινότητα υπό τού όνομα Κοινότης Γρά—Λυγιάς μέ έθραν τόν όμώνυμον ουνοκισμόν.

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ Α.Ν. 1557)50 "ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ"

1) Ό τακτικός δημόσιος ύπάλληλος δικαιούται εις ίσόβιον σύνταξιν : α) Έάν άπομακρυνθής της ύπηρεσίας και έχει 25ετή πλήρη πραγματικήν συντάξιμον πολιτικήν ύπηρεσίαν.

Έπί θήλαος ύπαλλήλου άρκει 20ετής μόνον πλήρης πραγματική συντάξιμος ύπηρεσία.

β) Έάν άπολυθ ή και έχει 20ετή πραγματικήν ύπηρεσίαν.

γ) Έάν άπολυθ ή λόγω νόσου και έχει 15ετή πραγματικήν ύπηρεσίαν.

δ) Έόν άπολυθ ή συνεπεία καταργήσεως θέσεως και έχει 20ετή πραγματικήν ύπηρεσίαν.

ε) Έάν άπομακρυνθ ή λόγω όριου ήλικίας και έχει 15ετή πραγματικήν ύπηρεσίαν.

ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Τά νόμιμα ή νομιμοποιητά τέκνα έφ' όσον τά μέν θήλαα είναι άγαμια τά δέ άρρενα είναι άνήλικα και άγαμια, ή ένήλικα μέν άλλα διαρκούσης της ένηλικιότητός των κατέστησαν άνίκανα πρός άσκησιν ολιγόπρωτε βιοποριστικού επαγγέλματος.

Τά τέκνα της μητρόσ ύπαλλήλου δικαιούνται συντάξεως μόνον έφ' όσον είναι όρφανά πατρός. Έπιγινόμενος θάνατος ή άνικανότης του πατρός πρός άσκησιν παντός βιοποριστικού επαγγέλματος, βεβαιωμένη διά γνωματεύσεως της Α. Σ. Υ. Έπιτροπής θεμελιό δικαιώμα εις σύνταξιν όπερ τών τέκνων της ύπαλλήλου.

ΣΥΝΤΑΞΙΜΟΣ ΜΙΣΘΟΣ

Ός μισθός, επί τη βάσει του όποίου κανονίζονται αι πολιτικάί εν γένει συντάξεις, λαμβάνεται ποσοστόν επί του μηνιαίου μισθού άνεργίας του άνήλικου εις τόν βαθμόν όν έφρεν έμα δέ και όφ' όν έμισθοδοτείτο ό ύπάλληλος κατά τού τελευταίου έτος της ύπηρεσίας του.

Έάν ό ύπάλληλος κατά τού τελευταίου της ύπηρεσίας του έτος έφερε πλείονας βαθμούς και έμισθοδοτείτο υπό τούτους, διά τόν κανονισμόν της συντάξεως λαμβάνεται όπ' όσιν ό μέσος όρος.

Διά την εφαρμογήν του άνωτέρω, ως μισθός νοείται ό εκάστοτε βασικός μισθός άνεργίας μετά της τυχόν προσαυξήσεως λόγω πολυετούς παραμονής εν τω αυτώ βαθμώ και της τυχόν τιαούτης λόγω πολυετούσ ύπηρεσίας.

Τό ποσοστόν βάσει του όποίου κανονίζονται ή σύνταξις του ύπαλλήλου όρίζεται εις τού 80% του συνόλου τών άνωτέρω άναφερομένων άπολαύων του.

Ή ύπηρεσία διακρίνεται εις πραγματικήν και πλασματικήν τιαούτην. Ό χρόνος πάσης άδείας κανονικής, άναρρωτικής, διαθεσιμότητας, έκτός άν όφελεται εις ήσ ποιήν, και έκπαιδεύσεως μέχρι διέταξις, λογίζεται ως πραγματική ύπηρεσία.

Δέν λογίζεται ως συντάξιμος ό πέραν της συμπληρώσεως του όριου ήλικίας διανυθείς χρόνος ύπηρεσίας.

Ή συμπλήρωσις τού υπό τών κειμένων νόμων καθοριζομένου όριου ήλικίας, θεωρείται γαιόμενή τμήν 31ην Δεβρίου του έτους, καθ' όσιν πληροῦται τού όριον ταύτου.

Ή στρατιωτική ύπηρεσία του κληρωτού δέν λογίζεται συντάξιμος έστω και άν είναι έμπόλεμος.

Ή ύπηρεσία ως έφέδρου είναι πραγματική ύπηρεσία. Έάν είναι έμπόλεμος, ύπολογίζεται εις διπλοῦν, άλλα τού διπλάσιον θεωρείται πλασματική τιαούτη.

Ή ύπηρεσία λογίζεται από της χρονολογίας του περί κοινοποιήσεως του διορισμού έγγράφου μέχρι της τιαούτης του έγγράφου της κοινοποιήσεως της άπολύσεως ή της άποδοχής της παραιτήσεως.

Χρονικόν διάστημα έλαττον τών 12 μηνών λογίζεται ως πλήρες έτος εάν είναι τούλάχιστον ίσον πρός έξ μήνας.

Διά την άναγνώρισιν της ύπηρεσίας έκτός του Κράτους, εν περιπτώσει άνουαμίας προσαυγής επισημών στοιχείων, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 10 του Α.Ν. 2414)40.

ΠΟΣΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Τό ποσόν συντάξεως κανονίζεται εις πεντηκστά ως μέχρι τούδε.

Ή ύπηρεσία όμοσ τών πλασματικών έτών προμετρών τούσ πεντηκστά, όσα τά έτη της ύπηρεσίας αυτής.

Σπμ. Συνάδελφος έχει 80 έτη ύπηρεσίας πραγματικής και 8 έτη στρατ. ως έφεδρος και έμπόλεμος. Θα ύπολογισθ ή ως έξής ή σύνταξις του : εις τού 80 πραγματικά θα προστεθώσι και 3 στρατ. ύπηρεσίας, τού όλον 33—(25+10+9)=44)50. Θα προστεθώσι και έτερα 3)50 διά την πλασματικήν του ύπηρεσίαν ήτοι 47)50.

Έάν όφισταται περίπτωσις συρροής συντάξεων εις τού αυτό πρόσωπον, καταβάλλεται ή μείζων έκ τούτων.

Οι λαμβάνοντες πολεμικήν σύνταξιν δικαιούνται μισθού και συντάξεως ή δύο συντάξεων έκ του Δημοσ. Ταμείου, έφ' όσον τού άθροισμα τούτων δέν όπερβαίνει τού ποσόν τών δραχ. 1.500.000 μηνιαίας. Τό επί πλέον έκπίπτει τής συντάξεως.

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Άρμοδιος άνεκοίνωθ ήτι διετάχθησαν οι ταμίαι του κράτους να καταβάλουν άμέσως εις τούς ύπηρετούμενους εις θέσεις δημοδιδασκάλων έφημερίουσ τούσ άποδοχάς του μηνός Νοεμβρίου. Εις την διαταγήν άναφεραται ότι οι έφημέριοι δέν είναι δημόσιοι ύπάλληλοι ούδδ δύνανται να χαρακτηρισθούσ ως μισθοί νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Συνεπώς οι έφημέριοι οι κατέγοντες θέσιν δημοδιδασκάλου ή ύπαλλήλου Μητροπολιτικού γραφείου δέν ύπάγονται εις τας περί πολυθεσίας διατάξεις.

ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Δι' αποφάσεως του υπουργού της Παιδείας μετονομάζονται τού κάτωθι Δημοτικά σχολεία έκπ. περ. Λευκάδος.

- 1) τού 2)τάξιον Δημ. Σχολείον Βαθέος εις 2)τάξιον Δημοτ. Σχολείον Κατωμερίου και 2) τού 1)τάξιον Δημ. Σχολείον Λιμένος Βαθέος εις 1)ξιον Δημοτ. Σχολείον Βαθέος.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ

Γίνονται δεκταί αι παραιτήσεις τούσ κάτωθι δημ.ύλων.

Πετριών Πολυμ. Β'. Θεογνίκης, Κατριών Παναγ. Τριφυλίας, Σπυρίδου Βασ. Ίωαννίνων, Παναγιωτίδου Άναστ. Μαγνησίας, Μαργαρίτου Άθων. Ίωαννίνων, Πλουμής Μιχαλάκι Χίου, Μαργόγλου Λοκ. Χαλκίδος.

Άκαλλάσεται τής ύπηρεσίας λόγω νόσου ό δημ.ύλος Δημ. Σπυρόπουλος Β' Λαρίσης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΤΕΙΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Πρόεδρον Δι' ό)κνης Όμοδίας Έλλάδος Κον Άντωνέπουλον — Ά θ ή ν ε σ

Άπαντώντες όμότερον (η)μα γνωρίζομεν ότι άυτοπροσώπως άνωτέρως Διοικήτης χωροφυλακής διευθύνει άποσπάματα χωρικής δι' άπελυθερωσιν διδασκαλίας κατά Βαλασμονέρου. Συνελλήθησαν ήδη τέσσαρες έκ τής ομάδος άπαγωγέων. Έλπίζεται ταχεία άπελυθερώσις και σύλληψις δραστών ένδιαφέρον αρχών άπεδειχθή άμέσως ζωηρότατον.

Γενικός Διοικήτης Κρήτης Κρησάδης

ΑΙΡΕΤΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Υπό τού Γεν. Συμβουλίου της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. έξελέγησαν ως τακτικά αλλατά μέλη του Διοικ. Συμβουλίου του Ταμ. Προνοίας ο Ί. Κοούρας (Διδ. Όμοσ.) και Β. Τρίχας (ΟΠΟΥ) και άνακληρωματικά τιαούτα οι Β. Πετρούνας (Μ. Έκπαίδ.) και Μπότσης (Δικαστικόν).

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΟΥ ΕΥΔΟΚΙΜΟΥ

Συμφώνως πρός όπεύθυνον έρμηνείαν τών διατάξεων περί άπονομής του ευδοκίμου του Α.Ν. 1502)50, έμειθα έξουσιοδοτημένη έκ μέρους του Υπουργείου Παιδείας να άνακοινώσωμεν τα ακόλουθα :

Δημοδιδάσκαλοι συμπληρώσαντες χρόνον μείζονα τών 22)2 έτών ύπηρεσίας ή τών 20 έτών προκειμένου περί μετεκπαιδευθέντων, κατέγοντες τόν βαθμόν Τμημ. Β' Τάξεως και προσαθέντες διά τόν βαθμόν Τμημ. Α'. τάξεως, δικαιούνται τού ήμισθού τής διαφοράς τού μισθού τού άνωτέρου βαθμού. Έφ' όσον δέ έχουσι συμπληρώσει οι πρώτοι μείζονα τών 25 έτών ύπηρεσίαν και οι δεύτεροι τών 22 έτών, δικαιούνται όλοκληρού της διαφοράς.

ΩΡΙΑΙΑ ΑΠΟΣΗΜΙΩΣΙΣ ΚΑΘΗΚΤΩΝ ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔΗΜΙΩΝ

Ό το ύπουργείου Παιδείας άνακοινούται ότι οι επί έπισθηθώ διδάσκοντες μαθηματα εις τας Π. Ακαδημίας, δικαιούνται άποζημιώσεως δι' έκάστην ώραν διδασκαλίας, τού ποσόν τής όποιας θα καθορισθ ή δι' αποφάσεως του ύπουργού των Οίκονομικών.

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Διά γνωμοδοτήσεως του ληφθεισης κατά πλειοψηφίαν της όλομείας και αποφαινηται ότι οι πολιτικοί και στρατιωτικοί συνταξιούχοι, ών ή σύνταξις όρίζεται ίση πρός τας εκάστοτε άποδοχάς ένεργού ύπηρεσίας δικαιούνται από της ίσχύος του Α.Ν. 1502)50 τών διά τών διατάξεων αυτού καθοριζομένων μισθών.

Ο ΚΩΔΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Ό κ. όφυπουργός τών Οικονομικών έδήλωσαν εις τούς εκπροσώπους της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ότι αδυνατεί θέλει έξετάσει τας ύποδείξεις αυτής περί τροποποιήσεως διατάξεων τού νέου Κώδικος τών Συντάξεων. Κατόπιν τούτου ίλιαν προσεχώς θα συνέλθ η τ. Συμβούλιον διά να καθορισθ ή τροποποιήσια σημεία τούτου διά την άρσιν άδικιών.